REDEEMER COLLEGE LIBRARY
PER/BX/9401/.C36

AUDITED PAID CIRCULATION ABC

CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

Address all communication to: Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont. — Phone 547-1488 and 547-1489

Authorized as Second Class Mail, Post Office Department, Ottawa, Ontario, and for payment in cash, Postage paid at Hamilton.

FEBRUARY 18, 1966 — No. 737 — 21st YEAR OF PUBLICATION

Een paard van Troje

Indien een professor aan de Universiteit van Alberta gelijk krijgt, dan moeten vrijwel alle landen ter wereld binnen afzienbare tijd hun wetboeken van strafrecht aanvullen. Het zal blijken, dat er in die wetboeken een leemte zit.

Dr. Don Moyer, die aan genoemde universiteit medicijnen studeert, ziet de dag komen, dat ouders, die meer dan een bepaald aantal kinderen krijgen, schuldig zullen zijn aan misdaad.

Dr. Moyer is bezorgd over de groeiende wereldbevolking en vreest, dat de gemeenschap binnenkort niet in staat zal zijn al de monden te vullen. Daarin staat hij niet alleen.

Het is niet onmogelijk, dat hij evenmin alleen staat in zijn overtuiging, dat ouders, die meer kinderen krijgen dan het maximum, als misdadigers gebrandmerkt zullen worden. Maar het is dan toch te hopen, dat deze professor en allen die zijn zijde kiezen, op een sterk en hardnekkig verzet zullen stuiten.

Er zijn mensen, die menen, dat het zo'n vaart niet zal lopen, wanneer de overheid meer en meer macht toegewezen krijgt. Zij mogen zich door dit symptoom dan gewaarschuwd achten.

Het is de exclusieve verantwoordelijkheid van ouders om de grootte van hun gezin te bepalen. Daar moet de overheid helemaal van af blijven. Er is niets op tegen om over die verantwoordelijkheid te spreken, maar er is alles op tegen om die verantwoordelijkheid aan de ouders te ontnemen. Dit zou een duidelijke overschrijding zijn van de door God gestelde grenzen.

De doorgaande uitbreiding van de overheidsbevoegdheid is als het paard van Troje: men haalt de vijand ermee binnen.

☆
☆ ☆

Anarchie - 1

Dr. Martin Luther King, die in oktober van het vorig jaar door de Vrije Universiteit in Amsterdam werd geëerd met een doctoraat in de sociale wetenschappen, heeft de politie in Chicago gewaarschuwd. Hij heeft in een speciale vergadering met de politie-autoriteiten medegedeeld, dat in Chicago de aandacht op de rechten van de zwarte bevolking zal worden gevestigd. Zoals men weet zijn er veel negers van het zuiden naar Chicago gekomen, omdat zij in het zuiden zich niet meer veilig voelden. Deze verhuizing heeft voor Chicago nogal wat problemen opgeworpen. Maar dit terzijde.

De samenkomst met de politie vond achter gesloten deuren plaats. Na afloop heeft Dr. King een onderhoud gehad met verslaggevers van de pers, waarin het een en ander is medegedeeld.

Tijdens dit onderhoud heeft Dr. King, volgens het dagblad "The Globe and Mail", bekend gemaakt, dat demonstraties in maart zullen worden gehouden en ten doel hebben te ageren tegen huis-eigenaren en real estate brokers. Men ziet het verband. Er zijn huiseigenaren, die de waarde van hun onroerend goed zien dalen, omdat er mensen zijn die niet tussen negers willen wonen en daarom huurcontracten opzeggen.

Dit verschijnsel komt in meer Amerikaanse steden voor.

En van iemand als Dr. King kan men reactie verwachten.

Wat echter niet van hem verwacht zou worden, is dat Dr. King hierin grond vindt voor burgerlijke ongehoorzaamheid. Weliswaar heeft Dr. King erbij gezegd, dat zijn actie een "non-violence" beweging is. Maar deze mededeling verliest haar kracht wanneer hij daaraan toevoegt, dat individuele personen vaak een bepaalde wet moeten overtreden om gehoorzaam te zijn aan een hogere zedelijke wet.

Dit standpunt moet leiden tot anarchie, vooral wanneer het wordt ingenomen door een invloedrijk leider als Dr. King.

Er kunnen inderdaad omstandigheden zijn, waarin men "Gode meer gehoorzaam moet zijn dan mensen". Als Dr. King dit heeft bedoeld, dan had hij het er beter bij kunnen zeggen, in plaats van te verwijzen naar een "hogere zedelijke wet". Wat hij nu aan de persmensen heeft gezegd, kan moeilijk anders worden uitgelegd, dan dat hij bij voorbaat zijn fiat geeft aan het overtreden van bepaalde wetten om het doel te bereiken. Dit is anarchie. Dit is onchristelijk. Van een predikant als Dr. King zou men anders verwachten.

☆
☆ ☆

Anarchie - 2

De leiders van de moderne vakbeweging in Oshawa hebben naam gemaakt.

De politie in Oshawa heeft evenzo naam gemaakt.

Het is nu wel over 't gehele land bekend, dat er een staking was bij het plaatselijke dagblad "The Oshawa Times". Nu staan stakingen bij dagbladen in Canada in een kwade reuk. Het is nog niet zo lang geleden, dat stakingen uitbraken bij de drie grote dagbladen in Toronto. Die dagbladen zijn echter steeds verschenen. Er is geen onderbreking geweest en daardoor werden de stakingen ineffectief.

Het was daarom niet onmogelijk, dat de staking bij "The Oshawa Times" een zelfde lot zou delen. Daarom zijn de United Auto Workers te hulp gekomen en hebben een massieve picket-line om het gebouw van het dagblad gepost.

The Oshawa Times riep de bescherming van de wet in, waarna een rechter het posten tot maximaal 10 personen beperkte. Een deurwaarder verscheen op het toneel om het betreffende bevel voor te lezen. Maar de man werd uitgejouwd, met sneeuwballen bekogeld en het bevel werd hem uit de handen gescheurd en vertrapt.

Er was politie om een oogje in het zeil te houden.

Maar de politie kneep een oogje dicht.

En de massieve picketline bleef in tact.

Ongeacht hoe men over de staking denkt, of over de lonen bij de krant, of over de getalsterkte van de politie, hier is iets grondig fout. De Canadian Bar Association (de organisatie van rechtsgeleerden) heeft geprotesteerd. Maar de regering grijpt niet in. De provinciale procureur-generaal rechtvaardigde deze negatieve houding door te zeggen, dat er "geen klachten gekomen waren".

Zo is de drempel van de anarchie in Oshawa overschreden.

Oshawa heeft naam gemaakt.

Maar het is geen goede naam.

"Ni Dieu, ni maitre" — geen God en geen meester. Het is een afschuwelijke spreuk, maar de gedachte, die aan deze spreuk ten grondslag ligt, is in Oshawa in praktijk gebracht. En Oshawa ligt in de provincie Ontario, de provincie die vooraan zegt te staan in de handhaving van het recht.

ROTTERDAM-ZUID IN MOEILIJKHEDEN

Rotterdam-Zuid was tijdelijk verstoken van aardgas. Met man en macht rukte men uit naar de plaats, waar de aanvoerleiding was verstopt.

Slechts één weg ?

In Nelson, B.C. bevindt zich aan het Kootenay-meer een soort zomerhuisje dat als Yasodhara Ashram dienst doet. Een kleine groep komt hier geregeld samen om te bidden, te zingen en te mediteren. Hun godsdienstige achtergrond is zeer uiteenlopend, maar allen geloven in de universaliteit van de godsdienst. Volgens hen zijn alle godsdiensten in wezen gelijk, aangezien ze, ook al bewandelen zij verschillende paden, op zoek zijn naar waarheid, gerechtigheid en liefde. Zonder enig bezwaar kunnen daarom Boeddhisten, Hindoes, Christenen en Joden samenkomen om hun God te dienen.

"God is universeel," zo beweert men. Toch volgt men vele wegen om hem te zoeken. Maar alle godsdiensten staan de fundamentele grondwaarheden van waarheid, liefde, onbaatzuchtigheid en matigheid voor. Bovendien komen de verschillende godsdiensten in zekere religieuze praktijken overeen, zoals gebed, zang en meditatie.

Tot deze groep behoren de twee oprichters, Sylvia Hellman en Joseph J. Gnilka, beiden van Duitse afkomst, die te Rishekesh in India hebben gestudeerd en daar aangesloten waren bij de ashram, een groep studenten die op zoek is naar geestelijke waarheden. Een 25-jarige rabbi, een 26-jarige opzichter, een moeder met haar twee kinderen, en een onderwijzer hebben zich bij Swami Sivananda-Radha en Swami Premanda, zoals de oprichters zich noemen, aangesloten.

Een dergelijk overnemen van elementen van de ene godsdienst door de andere, wat in de vaktaal van de godsdienstleer syncretisme wordt genoemd, is niet nieuw. In de tijd van de Grieken en na de 30-jarige en 80-jarige oorlog heeft het syncretisme grote invloed uitgeoefend.

Het is merkwaardig dat dit verschijnsel zich vooral voordoet wanneer landen elkaar veelvuldig op de wereldmarkt ontmoeten of in tijden van oorlog en geestelijk verval. Zo merkwaardig is het echter ook weer niet. In de tijd toen de Grieken de omringende landen veroverden en zij daarna door een materialistische levenshouding innerlijk werden verzwakt zodat het hun aan geestelijke weerbaarheid ontbrak om de opdringende vijanden van zich af te schudden, zocht men houvast in de mysteriereligies van de veroverde volkeren. In de 16e eeuw deed zich hetzelfde verschijnsel voor. Toen men de oosterse wereld ontdekte als het gevolg van de uitbreiding van de handel, bemerkte men dat de 'wilde heidenen' ook godsdienstig waren en er morele waarheden op nahielden, waar men nog wel van leren kon. Bovendien verlangde men na de bloedige strijd van de 30-jarige oorlog naar vrede, gebaseerd op een universeel geloof in waarheid, gerechtigheid en tolerantie, zodat men niet opnieuw door godsdiensttwisten zou worden uiteengescheurd. Het verhaal van "Nathan der Weise" is gemaakt in die tijd.

Ook onze tijd leent zich uitstekend voor syncretisme. Immers Oost en West ontmoeten elkaar dagelijks bij de bespreking van gelijksoortige problemen, zoals geboortebeperking, het gevaar van de vertechnisering, enz. De wereldgodsdiensten voelen zich alle bedreigd door het toenemende secularisatieproces. Overal probeert het opdringende materialisme de morele waarden te ondermijnen. Waarom zou men niet gezamenlijk deze vijand te lijf gaan? Want de Joodse religie, gepopulariseerd door Martin Buber, het Boeddhisme en Hindoeïsme in de gematigde 20ste eeuwse vorm en het oecumenische Christendom streven naar waarheid, gerechtigheid en broederliefde. Door naar elkaar te luisteren kan men van elkaar leren.

De westerse mens heeft sinds eeuwen getracht de waarheid te 'formuleren' door de bestudering van levensvragen (filosofie) en de bestudering van theologische vraagstukken. De chaos is er alleen maar erger door geworden. Op dit punt kan de westerse mens van de mediterende en zich zelf verloochenende oosterse mens leren. De politiek van Oe Thant schijnt momenteel heel wat aannemelijker dan die van de 'bloody' Amerikanen. Dit is ongeveer de gedachtengang van de hedendaagse syncretist.

Het verwondert ons dan ook niet dat vele Europeanen tot het Boeddhisme en Hindoeisme overgaan. Dr. Harold B. Kuhn vertelt in *Christianity Today* (Oct. 8, 1965) dat West-Duitsland beschouwd wordt als een veelbelovend zendingsgebied voor de oosterse godsdiensten. Duitsland schijnt moe te worden van al het getheologiseer en gefilosofeer. Wat zijn de vruchten van dit alles? Het nationalisme met haar gevolgen. Wat voor zekerheid biedt de theologie? Gisteren was het Barth, vandaag is het Bultmann en morgen beheerst Robinson het theologische veld.

Laat het Duitse protestantisme zich dan zo gemakkelijk vangen onder het net van het syncretisme? Offert men de 'christelijke beschaving van het Westen' zomaar op het altaar van de oosterse religies?

Dat gaat gemakkelijk wanneer de protestanten over God spreken als de "Grond van ons bestaan" (Tillich) of Jezus' waarde wordt bepaald naar zijn ethische richtlijnen (Altizer). Immers het godsbegrip van de oosterse religies is, zoals Nehroe het noemde, "een vaag, amorf, veelzijdig geloof; alles vooriedereen." (Het godsbegrip levert dus geen moeilijkheden op.) Het gaat, zo redeneert men dan, immers om de weg der *verlossing*. En daar zijn we allemaal voor te vinden. Of men de 'leer' van Jezus nu navolgt of van Boeddha, het komt uiteindelijk op hetzelfde neer. En vinden we onder de aanhangers van de oosterse religies geen edele personen? Daar kunnen heel wat christenen een voorbeeld aan nemen. Dit laatste kunnen we toch moeilijk ontkennen!

Dit zijn een paar 'embarrassing questions'. Zolang we in ons beschutte kringetje leven, houden dergelijke vragen ons niet uit de slaap. Maar je moet maar eens in dienst zijn. Of kom eens op een groot kantoor of in de fabriek. Ze weten je het al gauw te vertellen. En de verhalen komen los over die 'fijne' christenen die getrouw naar de kerk gaan, niet roken en geen glaasje drinken. Wat nu? Moeten we onszelf verdedigen? 'Onze' mensen en 'onze' kerk? Dan staat het er niet te best met ons voor. Die kant moeten we dan ook nooit uit, want dan begeven we ons op glad ijs. Maar wat dan? Moeten we de eerste vraag van de Heidelbergse catechismus - Wat is uw *enige* troost - doorschrappen? Dat klinkt toch te eigengereid. Zouden Christenen nu *alleen de* waarheid in pacht hebben?

Het gaat in alle godsdiensten om de weg der verlossing. In de christelijke godsdienst ook. Maar op dit punt komt nu ook het verschil tussen de christelijke godsdienst en de andere godsdiensten uit. Al deze nobele, waarheid-zoekende Boeddhisten, Hindoes en wat er meer zij, klauteren allemaal naar de verlossing via hun *eigengemaakt* laddertje. Buiten het Christendom is elke andere vorm van godsdienst gericht op *zelf*-verlossing. Daarom mogen we dat woordje enige gerust laten staan, zolang we ons er van bewust zijn dat dit woordje niet mag worden gebruikt als een voetstuk om er op te gaan staan en neer te zien op de schare die de enige troost niet kent. Dat woordje enige is bedoeld als een uitroepteken om alle aandacht te vestigen op het woord troost. Het is bedoeld als een trompet waarmee we het uitbazuinen: In Christus, Die ons gekocht heeft, in de Vader, Die ons bewaart; in de Heilige Geest, Die ons vernieuwt is de weg der verlossing!

Paul Tameling

EXPO '67 MONTREAL

Op de jaarvergadering van de Nederlands-Canadese Kamer van Koophandel heeft de oud-minister van Defensie, ir. S. H. Visser uitvoerige mededelingen gedaan over de Nederlandse vertegenwoordiging op de Wereldtentoonstelling Montreal 1967.

De expositie met als centraal thema "man and his world" wordt gehouden in het jaar waarin de Canadese federatie 100 jaar bestaat.

Nederland is vertegenwoordigd met een paviljoen, ontworpen door de Rotterdamse architect W. Eykelenboom. Het interieur wordt verzorgd door Joop Geesink. Het Nederlandse paviljoen ligt — kan het anders — aan het water en biedt een fraai uitzicht op de St. Laurens Rivier en op de stad Montreal. Wanneer de plannen uitgevoerd kunnen worden, zoals deze — weliswaar nog op papier — aan ons zijn getoond, zal een groot aantal buitenlanders anders over de Nederlanders gaan denken, dan aan een volk dat op klompen en, gestoken in klederdrachten, door het leven gaat.

De organisatoren zullen trachten voor het Nederlandse land en volk een "image" op te bouwen door de nadruk te leggen op de volgende, min of meer karakteristieke eigenschappen van Nederland en de Nederlanders, zoals de grote bevolkingsdichtheid, de aanwezigheid van veel water, de sterke neiging van het Nederlandse volk tot samenwerking in internationaal verband, het uitzwermen van de Nederlanders over de gehele aarde en de rijke historie van Nederland. Dit alles uitlopend in de z.g. Deltagedachte, waarin Nederland fungeert als in- en uitgangspoort van West-Europa, zowel in materieel als in geestelijk opzicht. FR.

Emigratiekoerier.

WIJ LAZEN VOOR U

Ralph Heynen: *DE KUNST OM ALS CHRISTEN TE LEVEN* (Ondertitel: Christelijk geloof en geestelijke gezondheid).

Uitgave J. H. Kok N. V., Kampen, Nederland.

Rev. Ralph Heynen, onder ons welbekend als ziekenhuispredikant verbonden aan Pine Rest Sanitarium, heeft een boek geschreven, dat onder de titel "The art of Christian living" niet alleen een bestseller schijnt te zijn in dit werelddeel, maar ook aandacht trekt in Holland waar het verschenen is als "De kunst om als christen te leven".

Degenen onder ons, die lezers zijn van het kerkelijk weekblad "The Banner", zijn bekend met de vlotte en eenvoudige en toch indringende wijze waarop Rev. Heynen schrijft over allerlei zaken en problemen in verband met de geestelijke gezondheid van de mens.

In dit boek komen we geen diepe psychologische of anthropologische beschouwingen tegen. De schrijver richt zich direct tot de christenmens, zoals die leeft van dag tot dag in een wereld die hem dikwijls verbijstert en hem tot in alle vezels van zijn bestaan aangrijpt. In dit boek komt, om zo te zeggen, iedereen zichzelf tegen. Daarom moet het wel boeien. Hier is een greep uit de gevarieerde inhoud: De kleur van onze gedachten — Hoe leer ik zelfbeheersing? — Als we alleen staan — Geduld, een dynamische deugd — Trap niet op mijn tenen — Depressies — Leven in een spannende tijd — Ons waardegevoel — De vrees om oud te worden — De kracht der hoop. In deze en een groot aantal dergelijke hoofdstukjes laat Rev. Heynen ons zien, wat echte geestelijke gezondheid is, wat het betekent om evenwichtig en met zelfaanvaarding te leven.

Is dit een van de vele "pep-books" die op de markt zijn in de geest van Norman Vincent Peale, Carnegie, Hill en anderen? Neen, dit boek geeft een eigen stijl, omdat de schrijver zich aan het Woord van God normeert. Hij komt niet met goedkope oplossingen en met de zo bekende soort populaire psychologie, die overal goedkope antwoorden op weet, die zo vanzelfsprekend zijn dat ze niet werken. Rev. Heynen leidt de lezer naar de Bijbel, naar het christelijk geloof als bron van levensenergie en levensaanvaarding. Daarom is het niet te verwonderen, dat verschillende hoofdstukken een meditatief karakter gaan dragen.

Als christen psycholoog-theoloog verwerpt hij de bekende tegenstelling tussen lichaam en geest en laat hij zien, hoeveel ziekten — en heus niet alleen de beroemde maagzweer — in nauw verband staan met de geestelijke instelling van de mens, en hoe die geestelijke instelling ook weer beïnvloed wordt door de physieke conditie. Toch ontkomt hij niet altijd aan het hanteren van een duidelijke dichotomie in dit verband. Naar onze smaak wordt zo nu en dan wel wat te veel met contrasten gewerkt, als het gaat over lichaam en geest, het stoffelijke en het geestelijke.

Prachtige opmerkingen worden gemaakt over schuldgevoelens en -complexen. Het is alsof de schrijver uit zijn eigen praktijk als geestelijk verzorger aan het vertellen is, wanneer hij ons duidelijk maakt, hoe verlammende schuldgevoelens het resultaat kunnen zijn van een emotionele ziekte en van een onmacht om zichzelf te vergeven.

Ook wat hij schrijft over geestelijke rijpheid, die dikwijls door allerlei jeugdervaringen en jeugdbindingen belemmerd wordt, is verhelderend.

Als iemand, die als "zielszorger" (wat een woord!) zelf vrijwel dagelijks in aanraking komt met allerlei noden en zorgen van zieke mensen, gestoorde mensen, mensen die zichzelf niet kennen en zichzelf niet dúrven kennen, mensen met hun verdringingen en complexen (en wat is er een nood ook in eigen kring!), zouden we wel heel graag willen, dat dit boek nu eens gelezen werd in heel veel van onze gezinnen. Het zou een gezonde therapie zijn!

Tenslotte — wat we meestal doen als we een boek bespreken waar we erg mee ingenomen zijn — een paar citaten:

Over mensen met starre denkschema's:—Het is moeilijk, om te gaan met mensen met zó vast ingeroeste denkschemata, dat ze nooit ook maar op één puntje te overtuigen zijn. Gewoonlijk wordt dit, zoals we reeds zeiden, beschouwd als een kenmerk van een sterke persoonlijkheid. Maar in werkelijkheid verraadt zulk een houding tegenover anderen juist innerlijke zwakheid en onzekerheid. Zulke mensen zijn in feite bang, om de andere aspecten van de kwestie maar onder ogen te zien. (p. 23)

Over moeheid:—Veel van die vermoeidheid, die tegenwoordig zo algemeen is, is niet lichamelijk, maar functioneel. Zij is niet te wijten aan het feit, dat we zo hard werken, maar ze komt voort uit onze houding tegenover ons werk. Zij zit niet zozeer in onze spieren, als wel in onze geest. (p. 86)

Over geestelijke onrijpheid:—Kinderen kan men nogal eens horen kibbelen . . . . Maar erger is het, wanneer volwassenen in een soortgelijke gevechtshouding door 't leven gaan. Zulke mensen zijn er. Zij slaan vaak een hoge toon aan, maar in werkelijkheid voelen zij zich zwak en onzeker. Alleen een sterke persoonlijkheid kan zachtmoedig en vriendelijk zijn. Deze onvolgroeide, agressieve naturen zijn bedreven in het verwekken van conflicten thuis, op de werkplaats, onder de buren en zelfs ook in de kerk. (p. 164)

Over geestelijke rijpheid:—De genezing . . . ligt in een kinderlijke gemoedsgesteldheid. Er is geen school ter wereld, waar dit wordt onderwezen, maar het kan geleerd worden aan de voeten van Hem, die Zichzelf restloos en onvoorwaardelijk ten offer gaf voor hen, die Hem door Zijn Vader waren gegeven. (p. 162).

Dringend slotadvies: Bewijs uzelf (en misschien ook uw families en kennissen, uw kerk, uw organisatie) een dienst door dit boek te kopen en te lezen met de begeerte om ervan te leren.

A. De Jager

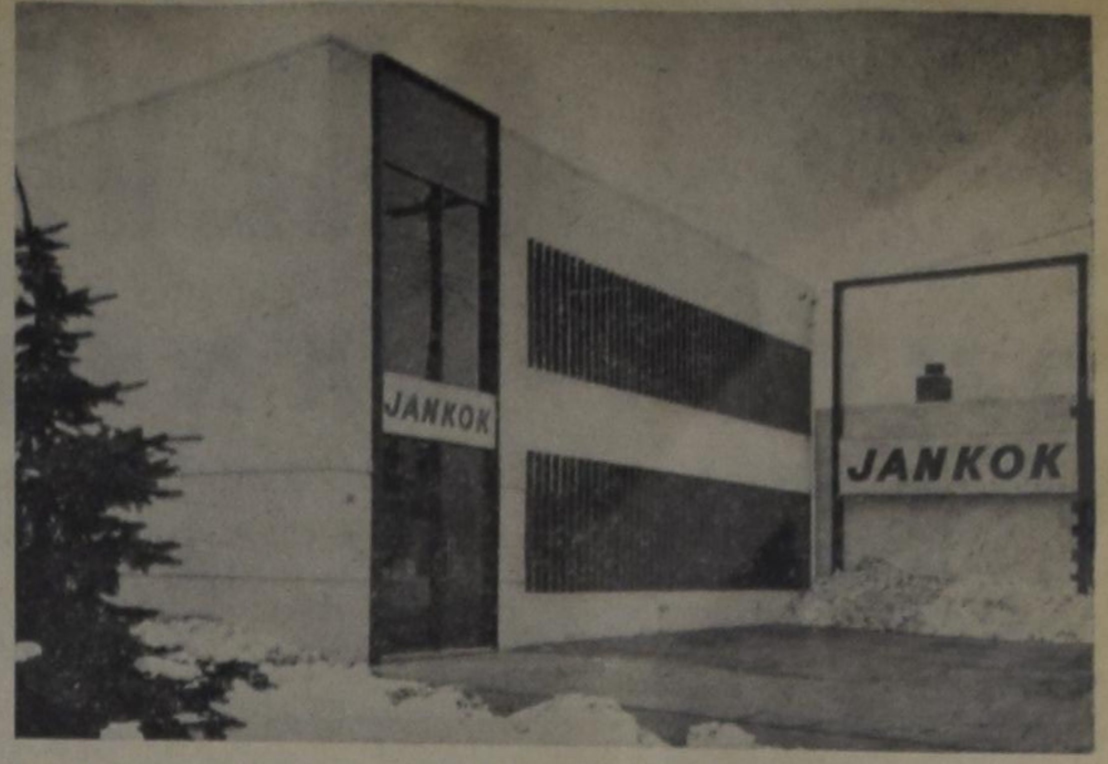

Het nieuwe gebouw van Jankok Ltd., 95 Sheppard Ave. West in Willowdale (Toronto), Ont. (Foto Wm. F. Van Duyn)

Een zakenpand officieel geopend met gebed

Het gebeurt vaker, dat een zaak groeit en daarom een groter pand moet betrekken. Het gebeurt echter minder vaak, dat zulk een gelegenheid wordt aangegrepen om openlijk God te erkennen en Hem daarvoor te danken.

Toch was dit het speciale doel, waartoe een aantal genodigden op 5 februari jl. samenkwam in het nieuwe gebouw van Jankok Ltd., aan 95 Sheppard Ave. West in Willowdale (Toronto). Onder hen was ook de Nederlandse Consul-generaal, Dr. D. A. Van Hamel, en de Nederlandse Consul Mr. J. L. H. Bezems.

Het gebouw was reeds bijna een jaar geleden in gebruik genomen, doch de officiële opening had nimmer plaats gevonden. De heer J. Kok deelde mede, dat hoewel het een officiële opening was, niemand was gevraagd een speech te houden. Men wilde de volle nadruk leggen op wat God gedaan had, op Zijn leiding en Zijn zegen.

De Christian Reformed predikant, Rev. L. Slofstra, las enkele gedeelten uit de Psalmen. Daarna las hij de gelijkenis uit Lukas 12, van de man wiens zaken goed gingen, zo goed, dat hij een nieuw gebouw nodig had. Toen dit gebouw klaar was, heeft hij echter nimmer de opening ervan meegemaakt. Hij overleed in diezelfde nacht. Die man had een prachtzaak. Maar hij was niet rijk in God.

Na dit zeer passende Schriftgedeelte ging de Presbyteriaanse predikant, Rev. D. T. Evans voor in dankzegging en gebed. Vooraf legde Mr. Evans er de nadruk op, dat Canada behoefte heeft aan zeer veel nieuwe immigranten. Maar Canada heeft speciaal behoefte aan hen, die in hun ondernemen de souvereiniteit van God erkennen en bewust van de genade van Zijn Zoon leven.

De officiële opening van het gebouw aan Sheppard Ave. in Willowdale viel ongeveer samen met het 35-jarig bestaan van de onderneming in Nederland, N.V. Kok Vakkleding. In Nederland heeft de onderneming winkels in Rotterdam, Schiedam, Delft, Vlaardingen, Den Haag en Hoogvliet, terwijl binnenkort een twaalfde zaak zal worden geopend in Capelle aan de IJssel. In Canada is het Jankok Ltd., die naast de groothandel twee wolwinkels heeft aan de Yonge St. in Willowdale en in de bekende Yorkdale Plaza in Toronto.

Hi Neighbours!

This is being written on the day which is officially named as the opening of White Cane week in Canada. You all know the familiar sight of our unfortunate neighbours who have to use a white cane. We need to be reminded of our blessings once in a while and our good sight, so easily taken for granted is one of the most priceless possessions we have.

In our town a person who suffers from blindness gave some very good advice to those of us who can still see: Take care of your eyes, he tells us, for your eyes serve you as a window to the world. When you assist a blind person through busy traffic, or in some other way, your eyes do double duty. It seems ridiculous that a blind person must point out to the seeing, the importance of good vision, but a recent study shows that many Canadians are indifferent about their own eye health. Emphasizing the double role of good sight, he referred to the Eye Bank of Canada, operated by the Canadian National Institute of the Blind in conjunction with universities and hospitals from coast to coast. Since it was established in 1956, the Eye Bank has restored vision to some 600 blind or near blind Canadians. This success depends on the cooperation of thousands, for the healthy cornea, the source of the new sight is obstained from those who pledged their eyes to the eye bank and give permission for removal after death.

I found the story of the Eye Bank most fascinating, and I thought you might too, so I obtained some information on it. The story of one man may help you to understand it better.

It is several years since a stick of dynamite blew up in Frank Logan's hand and left him dangling on a rope 400 feet below surface, blinded, deafened, just conscious enough to grip his shattered arm to stop himself bleeding to death. Several years later he underwent a series of operations at the Toronto General Hospital. He could only distinguish obstacles at first, but when his eyes cleared he could see more and after several more operations he should have his sight restored at least 30 to 40 per cent.

Frank Logan benefitted from the Eye Bank, in that the doctors were able to restore the cornea of his eye, and after that the healing process could continue. The cornea is the transparent covering over pupil and iris. It is the window pane of the eye, through which light must pass, through which the seeing part of the eye "looks out." If it is damaged it becomes impossible to look through as frosted glass. Behind the cornea is the lens of the eye. The pupil is actually a hole. It becomes larger or smaller as the Iris (the surrounding color band) opens up or closes it down against strong light, the way a camera shutter works. When a doctor looks into the eye with his apparatus, he sees through this hole, through the clear lens, behind it, through the clear jelly-like substance behind the lens right through the retine, in the back wall, which is the seeing part of the eye, as the film is in a camera.

When the dynamite blew off Frank's left hand, thousands of tiny pieces of rock also peppered his eyes. The right one was destroyed, the left eye had about five per cent vision left. Bits of rock damaged the cornea and some buried themselves deep in the eye. They also damaged the lens, causing it to become clouded so the doctors could not look through to see what had happened behind the lens. Neither of course could Frank look out. Even X-ray cannot help because rock does not always show on X-ray film. With the replacement of the cornea Frank will be able to see at least partly. Thanks to some one who donated his or her eye to the Eye Bank.

How does one donate his eyes to the Eye Bank you may ask, and if you do what must be done? It is quite simple. You make contact with the nearest branch of the Can. Nat. Institute of the Blind and they send you a form which is filled out. One part you keep with you always and should you accidentally die this slip will inform the doctors or nurses that your eyes are donated to the Eye Bank. Doctors' requests for eyes are listed at the Bank. When the doctor's name is at the top of the list he wil be notified to reserve a hospital bed and prepare his patient to enter hospital at a moment's notice. Even then there are often last minute hitches, because no eye is removed unless the next of kin give their consent.

The family doctor removes the eyes and forwards them to the nearest Eye Bank branch. There the eyes are tested and sent to the hospital where the surgeon is waiting to perform the operation. Many of these operations have been completely successful and have given sight to people who might otherwise have been forced to go through life without the blessing of sight.

The Eye Bank where eyes are carefully kept and sterilized during the intervening hours between removal and transplant, is at the Banting Institute. The CNI arranges transportation and supplies thermos containers to fetch the eyes from distant hospitals.

So horrified are some persons at the idea of eyes, even in a solid metal container and through several inches of tin, glass, and ice, that Miss Hickling, who is national supervisor of the Prevention of Blindness and Eye Service Department, sometimes has to go into the train or bus to pick it up. No one will touch it.

The whole idea of taking eyes from the dead to help the living, still shocks and horrifies a great many people, says Miss Hickling. The whole eye is removed but in a cornea transplant only the tissue-thin membrane from the front of the eye is used. This is like a tiny piece of the thinnest cellophane. The rest of the eye is put to other uses however. The jelly-like substance inside the eye is needed in other kinds of eye operations and this can be kept.

We sometimes have an opportunity to speak with a blind person, and often it is amazing how cheerful they are. There are ways to help them to enjoy the things we take for granted. I know a lady who spends a lot of time helping a blind person with Bible study. She sometimes spends a whole morning on the phone at intervals while she looks up passages for her sightless friend. The other day I read an advertisement offering records of the Bible, the whole book and the New Testament for sale, at a reduced price. I found the ad in a package of tea, much to my surprise, but I was thinking it could be a wonderful way to bring the gospel to a blind person who perhaps is not acquainted with the Bible. Each year much money is needed for Braille Books, and this way we can contribute also to reaching the blind with the precious Word of God.

We may well remember to thank God for our eyes and normal sight especially during this period of "White Cane Week," which will have passed by the time you read this. But it is never too late to be truly thankful for the blessings we enjoy, is it?

Greetings from
YOUR NEIGHBOUR

Weerzien in Canada

OOK UW OUDERS KUNNEN DEELNEMEN AAN
de ELFDE Familiebezoekreis naar Canada

Deze reis wordt georganiseerd door de Ned. Chr. Reis-Vereniging in samenwerking met C.P.B., de N.C.V.B., de N.C.R(adio).V. en de C.B.T.B.

Reissom v.a. f 1283,—.
Heen: Rotterdam 9 mei 1966 met de "Rijndam" van de H.A.L.
Terug: Montreal 1 september of 24 september 1966 eveneens met de "Rijndam".

Na aankomst in Montreal worden de deelnemers door ervaren reisleiders verder begeleid naar o.a. de volgende plaatsen: Ottawa, Winnipeg, Saskatoon, Edmonton, Regina, Medicine Hat, Calgary, Kamloops, Vancouver, Oshawa, Toronto, Woodstock, Chatham, London, Windsor en Michigan (U.S.A.).
Ook verzorgen wij deskundig alle individuele vlieg- en bootreizen.
Vrijblijvende inlichtingen ook over de financiering worden U of Uw ouders gaarne verstrekt door het

Centraal Bureau der Nederlandse Christelijke Reisvereniging
Weteringkade 22a, Postbox 1035, DEN HAAG, Tel. 814691.
OFF. I.A.T.A. en Holl. Amerikalijn agent.

The Christian Reformed Church Co-operative Medical & Hospital Society

Organized in 1950.

Insures all persons of Dutch extraction and of Protestant persuasion in the Province of Ontario.

PLAN A: Surgical Costs
Family premium, all children under 18 included. $34.00 per year.
Single premium $14.00 per year.

PLAN B: Hospital Visits and Diagnostic X-Rays
Family premium, all children under 18 included. $12.00 per year.
Single premium $6.00 per year.

All benefits are according to the fees listed in the "Schedule of Fees 1962" as approved by the Ontario Medical Association, with a maximum of $500.00 per case per year.

Ask for complete information.

CHR. REF. CHURCH CO-OP. MED. & HOSP. SOCIETY
BOX 473 - HAMILTON, ONT.

Please send us by return mail the information about your Insurance Plans.

Name: ....

Address: ....

The Finest Selection
of all your books, commentaries, novels, plaques, records, Sunday School & Church supplies, etc.

THE BOOK & GIFT SHOP
95 Canter Blvd.
OTTAWA 5, ONT.
"MAIL YOUR ORDERS NOW"

GAAT U NAAR
Holland?
VOOR AL UW REIZEN
per boot of per vliegtuig vraag volledige inlichtingen bij:

C. STEENHOF
43 Crane Ave.
WESTON, ONT.
Tel. 241-0811 of 249-4921

Vanaf 1 april 1966:
21 dagen vliegreis *
MONTREAL-AMSTERDAM
$ 335.00
met gratis trip naar Brussel, Parijs en Londen
* Behoudens Regeringstoestemming.

LEONARD VERBEEK B.C.L. L.L.B.
BARRISTER AND SOLICITOR
of the Bar of Ontario and of the Bar of Amsterdam (Holland)
7 SUPERIOR AVENUE, TORONTO 14
Phone 259-7638 (office)
741-1247 (res.)

CALVINIST-CONTACT
DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone 547-1488 and 547-1489

Editorial Committee: Revs. J. Geuzebroek (president), J. Van Harmelen (secretary), Dr. R. Kooistra.

Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Company Ltd., Hamilton, Ontario.

Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $5.00 per year.

All communications should be addressed to the office of Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Articles in this paper express the viewpoints of the authors and do not necessarily express the opinion of the editors.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions of its authors.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary. Contents may not be reprinted without permission of the publisher.

Beelden van en uit

NEDERLAND

☆

Offers en toeslagen

Zondag 6 februari is in de Gereformeerde Kerken van Nederland een extra offer van de gemeenteleden gevraagd voor het Gereformeerde werelddiakonaat. Wij kennen de opbrengst nog niet, doch bezonder twijfel zal het bedrag beschikbaar voor deze wereldhulp, niet gering zijn. (Het vorig jaar Kerken en Overheid 5 miljoen.)

Bij alle klachten die men tegenwoordig over de kerk en het kerkvolk hoort, blijft het toch maar een feit, dat Gereformeerde mensen wel iets kunnen missen. Ook daarover kan men weer de schouders ophalen, zoals men alles kan bagatelliseren, maar men moet het toch maar doen en de natuur van de mens is nog altijd: eerst ik en dan mijn naaste.

Het Gereformeerde werelddiakonaat heeft grote plannen. In Latijns-Amerika en Pakistan werd reeds meermalen hulp verleend, met geld, doch veel beter nog door mensen, die zich inzetten om in deze landen betere arbeidsmethodes door het voorbeeld bij de inheemse bevolking ingang te doen vinden.

Met Pakistan worden de relaties, die zowel door zending als door werelddiakonaat werden gelegd, aanzienlijk versterkt. Vijf jonge medewerkers hopen de Gereformeerde kerken dit jaar uit te zenden. Het zijn leraren, landbouwkundigen en een technicus. Drie van hen gaan naar het gebied van Narowal, waar landbouwkundige Wim van der Linden de grondslagen legde voor een pracht-stuk ontwikkelingswerk. Door de aanleg van een dijk bevrijdde Wim van der Linden dit gebied van jaarlijkse, alles vernielende overstromingen. Boeren die vroeger honger leden, krijgen nu hoop op een betere toekomst voor hun gezinnen.

Thans moet er meer gebeuren: een kleine Christelijke Ambachtsschool is er al. Die vraagt nu een jonge Nederlandse leraar. De landbouwers moeten leren hoe ze hun grond, thans beschermd tegen het water, beter kunnen bebouwen. Ook daarvoor wil het Gereformeerd werelddiakonaat mensen uitzenden.

Het zijn ervaringen, waarvan thans in ons land — nu ook de Overheid ontwikkelingsprogramma's samenstelt — kan worden geprofiteerd. Het is geen wonder, dat de Regering graag het werelddiakonaat betrekt bij het maken van de plannen. Door zending en werelddiakonaat beschikken de kerken in ons land verreweg over de meeste kennis op het gebied van praktisch ontwikkelingswerk in andere werelddelen.

Behalve ontwikkelingswerk vraagt dit jaar ook de blindenzorg in Pakistan bijzondere aandacht. Dan is er Zr. Van Kamp, de verloskundige, door het werelddiakonaat naar de vluchtelingen in Karachi gezonden, die een tweede kracht naast zich moet hebben. Zij helpt duizenden jonge moeders en hun kindertjes in een van de armoedigste vluchtelingenwijken van deze havenstad.

Naast deze plannen wordt thans het oog gericht op Curacao, waar de gezinnen van werkloze arbeiders op het ogenblik diepe armoede lijden. Een volgend nieuw punt op het programma is, medewerking aan de opzet van het diakonaat in de kerken van Indonesië.

Er is dus werk aan de winkel.

Arbeid, die niet slaagt zonder de inzet van bezielde jonge mensen, die gedreven worden door geloof en liefde. En beetje zucht naar avontuur of wat menselijk idealisme zijn onvoldoende stimulans om dit werk vol te houden. De teleurstelling en dikwijls de tegenwerking blijven niet uit. Juist dan volhouden en doorzetten, vraagt een toewijding, die haar bron vindt in krachten sterker dan de mens.

Ook de Nederlandse Overheid verstaat in sterkere mate haar roeping. Voor de leniging van de hongersnood in India werd een miljoen Am. dollars beschikbaar gesteld, terwijl het Rode Kruis reeds grote zendingen dekens en geneesmiddelen zond.

Nu zijn er zwartkijkers die zeggen: er moet veel meer gebeuren. Wij zijn niet nieuwsgierig, maar we zouden toch wel eens willen weten, hoe zwaar hun "offers" in de collectezak van j.l. zondag waren . . . .

—•—

Toen ik in 1963 uit Canada terugkeerde, lag — bij alle goeds wat ik in dit grote land voor de zoveelste maal had gezein — de arbeidsonzekerheid mij toch wel zwaar op de maag.

Het Amerikaans-Canadese systeem, mensen die jarenlang bij een werkgever in dienst zijn geweest, op vrijdagavond te vertellen, dat ze 's maandags niet behoeven terug te komen, is een verderfelijke methode. Zo worden vooral oudere werknemers op straat gezet, niet omdat er geen werk voor hen is, maar om aan verplichtingen tegenover hen, die samenhangen met een eventuele pensionering ,te ontkomen. En uitwas van een economie, die, met welke mooie woorden ook omschreven, enkel uitgaat van het eigenbelang van de ondernemer. Er mag dan in "jonge" landen een grotere elasticiteit zijn in het arbeidsproces en meer uitwijkmogelijkheid om weer aan de slag te komen, op dit gebied is de achterstand bij een land als Nederland wel heel groot.

Misschien gaat men in ons land te ver met zijn sociale voorzieningen en wordt op de duur de zaak topzwaar, doch de willekeur in de "nieuwe" wereld mist elke rechtvaardiging.

Minister Veldkamp kondigde onlangs het sluitstuk van de sociale verzekeringen aan, n.l. een volksverzekering tegen zware geneeskundige risico's. In een wetsontwerp bij de Tweede Kamer ingediend, wordt voorgesteld, de invoering van verplichte algemene volksverzekering voor de geneeskundige behandeling, verpleging en verzorging van chronische zieken, langdurige invaliden en gehandicapten. Zowel lichamelijke als geestelijke zieken en gebrekkigen zullen onder de regeling vallen.

Uitgangspunt van het wetsontwerp is, dat de zware financiële lasten, die iedere Nederlander bedreigen wanneer zijn gezondheidstoestand langdurig of blijvend verstoord raakt, collectief door het Nederlandse volk moeten worden gedragen.

De AWZ is na de AOW en AKW de vierde algemene volksverzekering.

- De uitvoering van de nieuwe wet zal geheel uit premies worden gefinancierd. Alle Nederlanders van 15 tot 65 jaar zullen een AWZ-premie van ong. 1,6 pct. van de loonsom moeten betalen, maar daar staat tegenover, dat het Rijk straks de gehele kinderbijslag krachtens de AKW gaat financieren, zodat daarvoor geen premie meer behoeft te worden betaald.
- De AWZ verzekert voor alle in aanmerking komende patiënten de betaling van de verzorging buitenshuis, in verpleegtehuizen en inrichtingen voor geestelijk en lichamelijk gehandicapten, vanaf de eerste dag van de opneming. De behandeling en verpleging in ziekenhuizen, sanatoria voor t.b.c.-patiënten en psychiatrische inrichtingen zal pas na afloop van het eerste jaar van opneming onder de nieuwe wet vallen. Dit eerste jaar valt nu onder de ziekenfondsverzekering of onder een particuliere ziektekostenverzekering en deze toestand blijft gehandhaafd.
- In beginsel heeft de AWZ ook betrekking op de verzorging thuis, maar in verband met de onoverzichtelijkheid van het terrein, zal pas later worden bekeken, in hoeverre dit kan worden gerealiseerd.

De Regering hoopt deze wet op 1 januari 1967 in werking te kunnen stellen.

Voorts is advies aan de S.E.R. gevraagd, om in verband met de stijgende kosten voor levensonderhoud, de ouderdoms-, weduwen- en wezenvoorziening met 10% te verhogen.

Naast deze goede dingen zijn er ook minder goede berichten. De arbeidsonrust stijgt, al is het nog niet tot grote stakingen gekomen. Bij de herziening van de collectieve arbeidsovereenkomsten in tal van bedrijfstakken stuit men op grote moeilijkheden. In de bouwvakken door de hoge eisen vanwege de Vakbonden gesteld, doch tevens omdat een nieuw vraagstuk de onderhandelingen doorkruist. In Nederland zijn ong. 40% van de arbeiders georganiseerd. De drie Centrale Vakbonden vragen nu extra faciliteiten voor deze georganiseerden. Aanvankelijk toeslagen van de werkgevers om de individuele contributie van de georganiseerde leden te kunnen verminderen, doch toen dit werd afgewezen, bedragen "ten algemene nutte".

Dit is nogal een heet hangijzer, waarover èn onder de werkgevers èn onder de Vakbonden zelf, verschillend wordt gedacht. Intussen hebben enige ondernemingen reeds toezeggingen gedaan. Zo zijn de confectie-fabrikanten bereid jaarlijks f 150.000,— ter financiering van algemene vakbondsactiviteiten (voorlichting, vorming en scholing) te verstrekken. Bovendien zullen de werkgevers nog allerlei andere betalingen verrichten, zoals doorbetaling van loon voor mensen, die aan vakbondscursussen deelnemen en betaling van het werk van de vakbondsbestuurders in paritaire organen, zoals pensioenfondsen en bedrijfsverenigingen.

Het bedrag dat de werkgevers op deze wijze per jaar per georganiseerde werknemer gaan betalen, komt hiermee dichter bij de f 25,— dan bij de f 10,— per jaar te liggen.

De bedragen, die op deze wijze echter bij de Vakbonden vrijkomen, zullen wel gebruikt worden voor individuele uitkeringen aan de leden, b.v. door verhoging van de reeds bestaande uitkeringen bij huwelijk of overlijden.

De Vakbonden hopen natuurlijk op een sterke toeneming van hun ledental, als deze voordelen zichtbaar worden.

Of we daarmede verdere strubbelingen voorkomen, staat nog te bezien. Er waait op het ogenblik een wind in Nederland, die men wel een welvaartsstorm zou kunnen noemen. Een ieder wenst ervan te profiteren.

Of de kruik niet zo lang te water gaat, totdat hij breekt, is een andere vraag.

—*—,

Tenslotte personalia.

Mr. Dr. J. Donner, oud-president van de Hooge Raad en oud-Minister, om maar geen verdere opsomming te geven, vierde zijn 75ste verjaardag. Hij is een man, die zich nog op velerlei terrein beweegt en die een vraagbaak voor velen is.

Op 55-jarige leeftijd overleed de Staatssecretaris (Deputy-Minister) van Defensie, de heer J. J. F. Borghouts. In de illegaliteit stond hij bekend als Peter Zuid. Hij was de man, die in 1945 de Duitse chef-staf in Nederland overtuigde van de dwaasheid, hier de strijd voort te zetten.

Mr. D. U. Stikker, Minister van Buitenlandse Zaken in het Kabinet Drees-Van Schaik en het daaropvolgende Ministerie-Drees, oud-secretaris van de NAVO, publiceerde zijn gedenkschriften. Daaruit bleek o.m. zijn grieven tegen de fractieleider van de liberalen. Mr. P. J. Oud en tegen collega-ministers inzake de Indonesië-politiek.

En als 't allerlaatste: de kou is weg, de merels zingen alsof het voorjaar er reeds is, doch de griep heerst vrij algemeen.

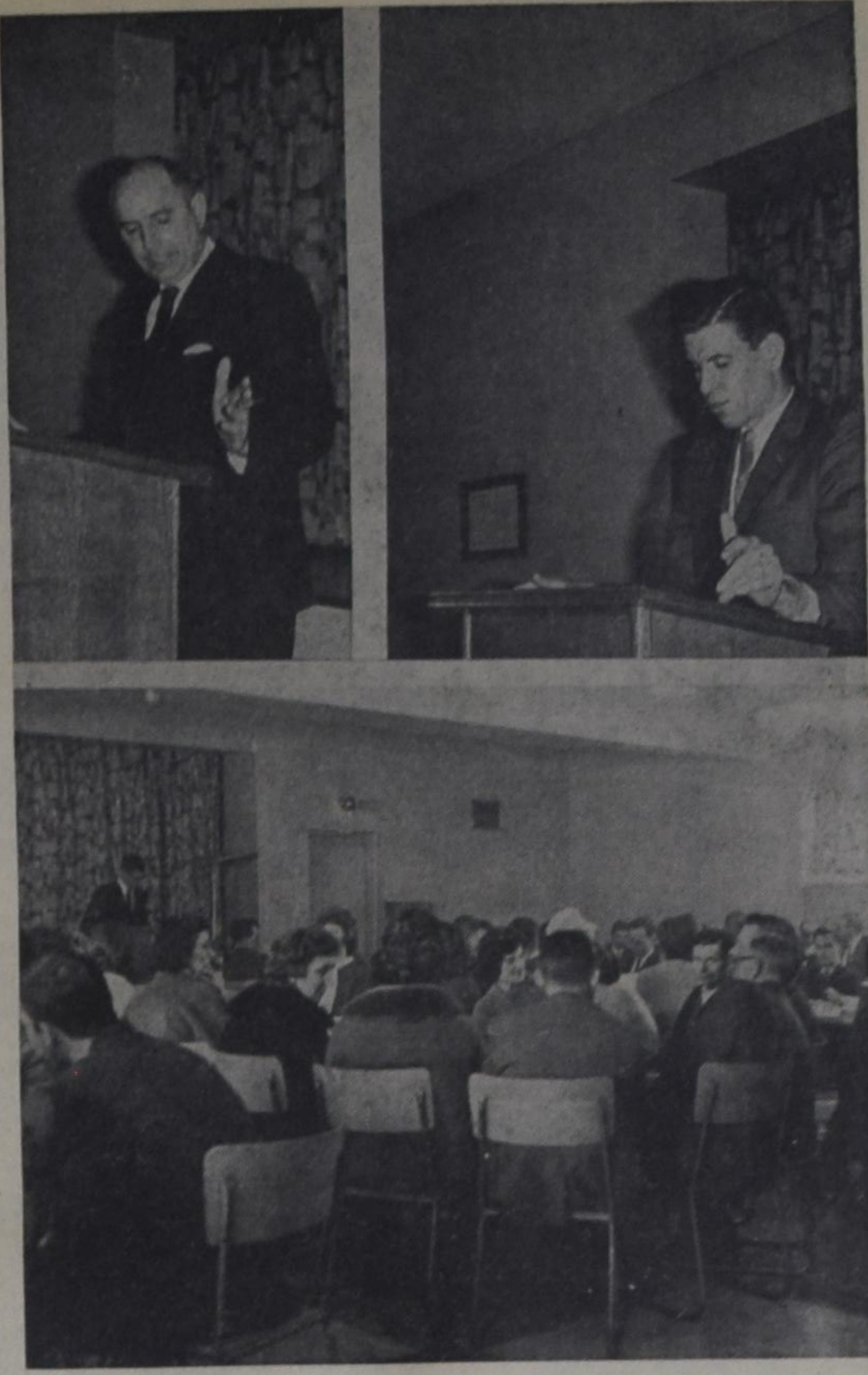

De jaarvergadering van de C.J.L. Foundation (Committee for Justice and Liberty) werd op 29 januari j.l. gehouden te Weston. Een verslag hiervan werd in ons vorig nummer gepubliceerd. De foto's laten zien: Rev. J. Joosse tijdens zijn rede (boven links); Mr. A. Peetoom tijdens het lezen van het jaarverslag (rechts boven); een overzicht van de vergadering met de voorzitter Mr. H. Kuntz achter de katheder (onder).

Canadian National Railways

Treinreis Koopjes

en vriendelijke bediening in alle 10 provincies

Doe Uw voordeel met de beste treinreis koopjes van CN's lage Rode, Witte en Blauwe tarieven. Maaltijden zijn gratis voor hen, die in slaap- of parlor wagons reizen. U kunt nog meer besparen indien U de slaapgelegenheden met anderen deelt. Speciale tarieven voor kinderen tussen 5 en 12 jaar oud.

Zie deze lage Rode enkele reis tarieven:

Tussen TORONTO en:	
Windsor	$ 5.20
Saint John	$ 18.00
Saskatoon	$ 27.00
Calgary	$ 33.00
Victoria	$ 47.52

Tussen MONTREAL en:	
Ottawa	$ 2.90
Halifax	$ 15.00
Winnipeg	$ 23.00
Edmonton	$ 34.00
Vancouver	$ 43.00

Tussen WINNIPEG en:	
De Pas	$ 9.50
Edmonton	$ 15.00
Toronto	$ 21.00
Vancouver	$ 24.00
Halifax	$ 34.00

Tussen VANCOUVER en:	
Kamloops	$ 5.90
Edmonton	$ 14.00
Saskatoon	$ 18.00
Toronto	$ 42.00
Halifax	$ 57.00

CANRAILPASS voor bezoekers uit Europa: een hele maand ongelimiteerd reizen in Canada, onverschillig waar, voor slechts $99.00.

Voor nadere inlichtingen kunt U zich tot Uw CN passagiers-reisbureau wenden.

CN

CANADIAN NATIONAL RAILWAYS

VAN DELFT'S

Book and Gift Shop

1058 Main Street West
HAMILTON, ONTARIO
JA 8-1932

We carry a large assortment of skits, plays and monologues, music books and sheet music for organ, music for beginners and a great variety of choir-music. Ask for samples.

Daily Mannas are still available at $2.20

NAAR NEDERLAND : !

Wij verzorgen Uw passage voor BOOT of VLIEGTUIG. Ook voor Uw familie overkomend uit Nederland. Indien gewenst wordt nu ook Uw bootreis gefinancierd met "PAY LATER PLAN". Alle inlichtingen:

VAN HERWERDEN TRAVEL SERVICE

741 King Street E. OSHAWA, ONT. Telefoon RA 3-4471

Bespreek AL uw geldzaken met de manager van de Scotiabank

Er is geen enkele reden om terughoudend te zijn, wanneer U Uw geldproblemen bespreekt met de manager van de naastbijzijnde Scotiabank. Het is nu eenmaal zijn werk om te helpen en U advies te geven over het afsluiten van leningen of het verzorgen van beleggingen. Scholing voor de kinderen — een eigen zaak — een nieuwe auto — de aanbetaling op een huis — een reis naar het oude vaderland. Op de Scotiabank groeit Uw geld gestadig aan evenals de interest. Open deze week nog een rekening. De vriendelijke mensen van de Scotiabank willen niets liever dan U van dienst zijn.

Scotia BANK

THE BANK OF NOVA SCOTIA

Wat denkt U ervan?

Toen het eerste nummer van ons blad van 21 januari jl. van de pers kwam, maakte zich een lichte twijfeling van ons meester. Daar stonden de vragen over kerkdiensten en liturgie. Waren wij tóch buiten ons boekje gegaan en hadden wij wellicht tóch beter een ander onderwerp kunnen kiezen?

Nu we echter de antwoorden binnen hebben (en het zijn er héél wat) gevoelen wij ons iets rustiger. Wij gaan namelijk nu geloven dat de vragen die wij stelden, veel gemakkelijker in Calvinist Contact dan in een kerkblad konden worden geplaatst. Voor een blad als het onze is de kans groter om er zonder kleerscheuren af te komen dan voor een blad dat min of meer officieel het standpunt van een kerkelijke denominatie moet doorgeven.

Wij beginnen dus met veel moed. En wij bedoelen inderdaad moed. Onze lezers hebben namelijk (en het zij met veel dank gezegd) ons niet teleurgesteld. Iedere dag vonden wij nieuwe brieven bij de post waarin de lezers ons vertelden wat zij ervan dachten. Uit de lengte van de brieven valt wel af te leiden, dat het onderwerp bij velen leeft. Wij hebben weliswaar enkele korte brieven ontvangen, maar het merendeel van de antwoorden bestond uit vier of vijf volgeschreven kantjes.

Het deed ons genoegen dat al onze lezers ons hebben genomen zoals wij zijn. Niemand heeft ons voor een dominee versleten of ons voor een amateur theoloog aangezien. Dit bleek onder meer ook uit de milde kritiek die sommige lezers hadden op de formulering van de vragen. Er zijn er geweest die meer in de vragen gelezen hebben dan bedoeld was. Anderen hebben er een totaal andere uitleg aan gegeven. Maar toch hebben ze allen de moeite genomen om te schrijven. Dit wil dus zeggen dat zij ons gezelschap zijn gaan houden op het gladde ijs van kerkdiensten en liturgie.

Van wie de antwoorden kwamen? In de meeste gevallen is ons dit natuurlijk volkomen onbekend. Wij hadden vooraf gezegd dat niemand zijn of haar naam behoefde te noemen. Daar is ruimschoots gebruik van gemaakt, maar niemand heeft er misbruik van gemaakt. Daarvoor zijn we erkentelijk. Al weten wij dus in vele gevallen niet wie geschreven heeft, wij hebben een sterk vermoeden, dat onder alle brieven er niet één is van een predikant. Dit doet ons vrijer ademen. Wij willen namelijk wel bekennen dat wij, wanneer wij over kerkdiensten en liturgie spreken, liever niet door "professionals" op de handen worden gekeken. Een leek is maar een leek en daarom nemen wij aan dat men ons iets moet kunnen vergeven.

ALGEMENE OPMERKINGEN

Om het geheugen wat op te frissen herhalen wij de vragen nog even. "Van kindsbeen af is het ons geleerd, dat wij zondags tweemaal naar de kerk gaan. Zoals het met meer gebruiken het geval is, doen wij het zonder er dieper over door te denken.

a. Waarom gaat U tweemal per zondag naar de kerk?

b. Waarom zoudt U het niet met één goede, welverzorgde dienst per zondag kunnen doen?

c. Wat is naar Uw mening het verschil tussen een morgen- en middag- (of) avonddienst?

d. Bent U tevreden met de liturgie in de kerk en vindt U die sprekend genoeg?

e. Is er iets in dit opzicht dat U graag zag verdwijnen of iets dat U graag zag komen?

Er zijn lezers geweest die over deze vragen de wenkbrauwen gefronst hebben. Wij willen hen echter dadelijk gerust stellen. Waarschijnlijk hebben zij de klemtoon verkeerd gelegd. Of misschien hebben zij in de eerste vraag het woord "eigenlijk" ingevoegd. Dan krijgt U: "Waarom gaat U *eigenlijk* tweemaal per zondag naar de kerk?"

Maar zo was het echt niet bedoeld. Alle vijf vragen hadden slechts ten doel, dat wij ons rekenschap zouden geven van wat wij doen als wij naar de kerk gaan. Juist omdat het zo gauw een gewoonte wordt gaan wij licht aan de betekenis ervan voorbij. In dit verband stond dan ook de tweede vraag: "Waarom kunt U het niet met één dienst af?"

Als wij nu eens een voorbeeld nemen: Ieder mens heeft twee ogen. Als iemand u vraagt: "waarom kunt u het niet met één oog af?" dan bedoelt zo'n vraag niet te zeggen, dat u het net zo goed met één oog kunt doen. Iemand die het met één oog moet doen, m i s t inderdaad iets. Breng dit nu over op de kerkdiensten. De vraag of u het ook wel met één dienst zou kunnen doen, komt dan in een ander licht te staan.

Wat het antwoord op zo'n vraag dan ook maar zijn mag, ze dwingt ons onszelf rekenschap te geven van de gewoonte om per zondag twee diensten te bezoeken. Uit de meeste antwoorden blijkt dat men dit ook zo begrepen heeft, maar voor de enkeling die er een andere bedoeling achter zocht, hebben wij dit nog even willen verduidelijken.

Aanvankelijk meenden wij dat het mogelijk zou zijn in een artikel op de verschillende reacties te kunnen ingaan. Nu wij de stapel brieven voor ons hebben en al deze brieven zorgvuldig hebben gelezen, zien wij daar geen kans toe. Wij willen er niet onnodig over uitweiden, maar om onze briefschrijvers zowel als het onderwerp recht te doen, zullen wij er tenminste twee artikelen aan moeten wijden.

Wij willen U nu eerst een bloemlezing geven van de verschillende reacties. Zeer in het kort natuurlijk. Eerst geven wij dan weer waarom sommigen het in het geheel geen vanzelfsprekendheid vinden om zondags tweemaal ter kerk te gaan. Hier zijn enkele van die stemmen:

"Waarom ik twee keer per zondag naar de kerk ga is mijzelf een raadsel. Laten wij zeggen dat het een goede oude traditie is. Als ik niet ga, voel ik me schuldig, hoewel ik niet altijd weet waarom. Omdat ik niet altijd hunker naar het Woord van God? Omdat ik niet altijd de gemeenschap der heiligen voel? Omdat ik van een preek iets leer? Twee uur bespreking op de mannenvereniging doet me soms meer nadenken over bepaalde dingen dan veel onderwerpen in preken."

"Vaak ga ik niet tweemaal naar de kerk. Reden: kan beter één preek vasthouden."

"Jesus teaches not where, when and how often to worship, but just how to worship in spirit and in truth."

"Een theologische verklaring van een tekst interesseert mij niet. Gemeenschap der heiligen voel ik niet. Daarom ga ik maar één keer per zondag. Waarom? Misschien als een soort demonstratie, of om m'n goede gewoonte in stand te houden; misschien om een beetje heimwee naar vroeger, toen ik oprechtheid en huichelarij nog niet zo goed van elkaar kon onderscheiden en er daarom ook geen last van had."

"Omdat ik het zo geleerd heb, maar de laatste tijd ga ik maar éénmaal omdat de middagdienst mijn zondag onrustig maakt."

"Toen wij niet getrouwd waren gingen wij graag twee keer, totdat wij een andere preekheer kregen. Het gaf moeilijkheden om drie kwartier naar hem te luisteren. Laten wij onszelf niet wijs maken, dat ieder die zondags één dienst bijwoont, gebrek lijdt."

Tegenover deze reacties staat het merendeel van hen, die wel twee maal ter kerk gaan. Waarom? De meningen lopen daarover niet zo sterk uiteen. Toch viel het ons op dat de gronden voor het twee maal ter kerk gaan meer als een uiting van gehoorzaamheid en trouw moeten worden gezien, dan dat de *betekenis* ervan duidelijk blijkt. Wij geven hieronder een resumé van de reacties:

"Omdat wij twee maal de gelegenheid hebben om God te dienen."

"Omdat ik van jongsaf het zo geleerd heb; daar voel ik me thuis. Mijn ideaal is 's morgens naar de kerk en 's middags of 's avonds erop uit om bij van te voren gemaakte kennissen te gaan vertellen hoe goed het is een bron van blijdschap te hebben."

"Dat de kerkeraad roept in Gods Naam. Die God en Zijn dienst lief heeft wil de gemeenschap niet gaarne missen."

"Wij gaan omdat de raad der kerk de gemeente tweemaal samen roept. Dat vergaderen doe ik niet, maar de Koning der kerk, door het ambt van opzieners."

"Wij voelen toch altijd wel dat de zondag een speciale dag is voor Gods dienst en dan moet je beslist al een geldige reden hebben als je thuis blijft."

"Waarom? Ik weet het niet. Ik eet drie keer op een dag en gevoel me er wel bij. Ik ga twee keer per zondag naar de kerk en gevoel me er best bij."

"Eén dienst is onvoldoende. Er zal veel van de zondag ongebruikt voorbij gaan. Wij moeten de Heilige Geest niet verhinderen om ons leren en indachtig te maken."

"Omdat mij dit met de paplepel is ingegeven; omdat het een goede gewoonte is die ik niet graag mis; omdat, als ik éénmaal zou gaan, mijn kinderen niet anders zouden doen; omdat ik de gemeenschap der heiligen en bovenal de levende verkondiging van Gods woord niet zou willen missen."

"Omdat de zondag zoveel mogelijk tot Gods eer moet worden doorgebracht en wij ons zoveel mogelijk onthouden van dagelijks werk."

"Ik ga tweemaal omdat de Here in Zijn Woord ons meedeelt, dat het geloof is uit het gehoor en het gehoor uit het gepredikte woord. Het gaat niet bij de tel, niet met hoe weinig kan ik toe?"

"Ik vind het wel goed tweemaal te gaan, want we hebben zeven dagen in de week waarvan maar één zondag dat wij kunnen opgaan om naar Gods woord te luisteren."

"Als je lid van een kerk bent moet je je ook aan de regels van die kerk onderwerpen, ook als dat tweemaal naar de kerk gaan betekent. Door gewenning uit gehoorzaamheid zal de gewenning uit liefde groeien."

"Ik ga tweemaal per zondag naar de kerk, omdat ik niet anders zou willen."

"Twee maal is een goede gewoonte als eten, werken, slapen. Men kan niet zonder dat."

"Omdat mijn vader zei dat wij per zondag een preek vrije stof en een catechismuspreek moesten horen. Daarom zijn er twee-en-vijftig catechismus-afdelingen."

"Petrus noemt de gemeente het huisgezin Gods. Wanneer we ons daar deel van weten, door Gods genade, dan voelen we ons nergens anders thuis."

"Hoe beter en verzorgder de eerste kerkdienst is des te meer worden wij begerig naar de tweede dienst."

"De Bijbel spreekt van de eerste liefde (Openbaring 2 en 3). Mensen die elkaar liefhebben, zoeken elkaars gemeenschap. Als we God van harte lief hebben, zoeken wij Zijn gemeenschap en gaan we dus zo vaak als de gelegenheid er is."

"Ik draai de vraag om. Waarom zouden we niet *tweemaal gaan als ons de gelegenheid er toe geboden wordt?"*

"Omdat de sabbat gemaakt is voor de mens en niet de mens voor de sabbat."

Wij hebben niet uit alle brieven geciteerd, maar hiermede zijn wel de gedachten van allen die schreven, weergegeven.

Hieruit blijkt, dat de meeste briefschrijvers hun aandacht hebben gericht op het naar de kerk gaan als zodanig, en niet zozeer op het feit, dat we twee maal dienst hebben, en niet één maal of drie maal. Dit is over het algemeen ook niet in de beantwoording van de tweede vraag (waarom niet net zo goed één welverzorgde dienst) uit de verf gekomen. Er waren een paar mooie antwoorden bij, waarop we in ons volgend nummer terugkomen. Maar als de brieven die wij kregen, een representatie van het kerkvolk genoemd mag worden, dan zitten wij er een beetje mee: Welke betekenis heeft die tweede dienst? Wat zeggen wij tegen die correspondent(e), die schreef "ik kan maar één preek goed vasthouden?"

Natuurlijk, dit probleem ligt in de eerste plaats op de deurmat van de kerkeraadskamer. Maar daar wachten we niet op. In ons volgend nummer willen we toch een poging wagen, want enkele abonnees hebben er mooie dingen over gezegd. Dit zal dan voornamelijk gaan over de vragen c tot en met e.

Intussen hartelijk dank aan de velen die tijd en moeite hebben genomen om te schrijven.

D.F.

CANADA

Zorg ervoor dat Uw Staatsburgerschap juist geregistreerd wordt

Het gebeurt vaak dat een bewijs van Canadees Staatsburgerschap absoluut vereist is. Deze kwestie is te belangrijk om te verwaarlozen. Wees er absoluut zeker van.

Bijvoorbeeld, sinds 1 januari 1947 verkrijgt een getrouwde vrouw **niet** automatisch het Canadese staatsburgerschap wanneer haar man Canadees staatsburger wordt. Kinderen van genaturaliseerde Canadezen (behalve als ze in Canada geboren zijn) worden geen Canadese staatsburgers als hun ouders of voogden dat niet voor hen aanvragen.

U kunt U laten inlichten omtrent het verkrijgen van Canadees staatsburgerschap door te schrijven aan het naaste Court of Canadian Citizenship. Of, als U dat beter uitkomt, aan:

The Registrar of Canadian Citizenship,
Department of Citizenship and Immigration,
Ottawa, Ontario.

Courts of Canadian Citizenship zijn gevestigd in: Moncton, N.B., Montreal, P.Q., Ottawa, Toronto, Hamilton, St. Catharines, Kitchener, London en Windsor, Ont., Winnipeg, Man., Edmonton en Calgary, Alta., en Vancouver, B.C.

Jean Marchand
Minister van Burgerschap en Immigratie

UITGEDOKTERD

en nergens baat gevonden? Dan zijn wij er nog! Wat wij met onze onschad. geneeskruiden reeds 40 jaren bereiken, grenst aan het onmogelijke. Ook voor U zijn er in de natuur de juiste kruiden te vinden. Wij kennen ze en leveren ze reeds 40 jaren. Meldt ons Uw ziekte en klachten.

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd. à $18,00 bij vooruitbetaling).

Kruidenhuis "FLORA"
Westersingel 40, Groningen, Ned.

World Wide Travel Service

300 WILSON AVE. (Bathurst/Highway 401)
DOWNSVIEW, TORONTO, ONT.

Het enige door alle lucht- en scheepvaartmaatschappijen erkende Nederlandse reisbureau in Toronto.

Wij komen bij U thuis Uw reis bespreken.

Laat Uw reisproblemen onze zorgen zijn.

ADRIAAN LIMBERTIE
's avonds HI 4-8280

ME 5-5661

PROVIMI

Het moment van de opening van de nieuwe Provimi-fabriek te Woodstock, Ont. De heer P. J. Bartelse staat gereed het lint door te knippen, daarbij geassisteerd door de plant manager, de heer A. Poortinga. Op de achtergrond, rechts van de heer Bartelse, zitten Mr. H. P. Schuringa en Dr. D. A. Van Hamel.

(Foto: Agribusiness Ltd.)

Wanneer men over Ontario's highway 401 tussen Toronto en London rijdt, ziet men bij de intersectie van highway 59 twee gebouwen, die voor velen tot een soort "landmark" zijn geworden. Het zijn de Chr. Ref. Church en de Christian School van Woodstock. Overigens was dat maar een kale hoek. Behalve die twee gebouwen was er niet veel te zien.

Sinds kort is daar echter een gebouw bij gekomen, waarop de naam "Provimi" prijkt. Die kerk en school zijn Canadees, maar niettemin vertegenwoordigen zij toch een sterk Nederlands element. Hetzelfde kan worden gezegd van hun nieuwe buurman, het "Provimi"-gebouw. Want Provimi is een Canadese onderneming, maar het Nederlandse element is er niet van weg te denken.

Op 2 februari jl. is dit gebouw officieel geopend met het doorknippen van een lint, waarmee Provimi zich de toegang tot de Canadese wereld zag geopend en omgekeerd Canada zich met dit bedrijf van Nederlandse oorsprong kan inlaten.

Onder de vele aanwezigen, die welkom werden geheten, waren naast vertegenwoordigers van het stadsbestuur van Woodstock en van veevoeder-organisaties, tevens Dr. D .A. Van Hamel, Consul-generaal der Nederlanden en de heer S. C. Waterdrinker van het immigratie-bureau van het Consulaat.

WAT IS PROVIMI?

Op het eerste gezicht doet het woord een beetje vreemd aan. Wat is het? Is het een woord uit de oude mythologie? Of is het de naam van een nieuwe Japanse auto?

Het is eigenlijk heel eenvoudig als je het weet. Het woord is de samenvoeging van de eerste letters van drie woorden: PRO-tein, VI-taminen, MI-neralen. En hiermede is tevens het wezen van deze nieuwe onderneming blootgelegd. Wij kunnen het het beste weergeven met de omschrijving van Mr. H. P. Schuringa, de general manager voor Canada. In zijn openingsrede zei de heer Schuringa onder meer: "Our plant is now ready to come into operation with a complete line of premixes and milk replacers, to serve the livestock and poultry industry in Ontario, in every way they would like to be served: in bags or by bulk - in mash - pellets - or crumbles, and fat can be added to the pellets by spraying; and further, whatever you want - it can be done."

In Nederland bestaat het Provimi-bedrijf reeds jaren. Een der Nederlandse directeuren, de heer P. J. Bartelse, was voor de officiële gelegenheid overgekomen, vergezeld van zijn chef-chemicus, de heer B. J. Kimmels. De heer Bartelse verrichtte de officiële opening en knipte het lint door.

Provimi is een der maatschappijen van het bekende Bonda-concern. Iedere rechtgeaarde Nederlander kent de naam Bonda, vooral als hij het voorrecht heeft gehad in of nabij Rotterdam te wonen. De "holding company" van Canada's Provimi is de Industriële Beleggings Maatschappij Bonda Rotterdam N.V. De heer Bonda kon om gezondheidsredenen zelf helaas niet aanwezig zijn.

Deze onderneming is wereldwijd. Men heeft nu fabrieken in 26 verschillende landen en bovendien nog 62 buitenlandse vestigingen. Deze zijn verspreid over Europa, het Midden-Oosten, Noord- en Zuid-Amerika. Daar hoort Canada nu ook bij.

NEDERLANDS-CANADEES

Geen wonder dus dat men tijdens de officiële opening vrij veel Nederlands hoorde spreken. Het was gezellig Hollands en zoals men weet is "gezellig" een exclusief Nederlands woord. U kunt het niet vertalen.

De general manager voor Canada, de heer Schuringa, is een bekende figuur in kerk en christelijke school. In alle stilte heeft hij de voorbereidingen getroffen. Er is niet veel fanfare aan de opening vooraf gegaan. Daarom was het sympathiek, dat de city engineer van Woodstock speciaal zijn verdiensten memoreerde.

De aanwezigen kregen een technische rondleiding van de plant manager, de heer Andy Poortinga, die zich van perfect Engels bediende. Zonder het te noemen vertolkte de heer Poortinga toch iets van wat Provimi gaat doen. De ondergrond en de achtergrond is Nederlands, maar men zal de kunde en kennis voor Canada beschikbaar stellen.

De heer Waterdrinker zag in de opening van het Provimi bedrijf een nieuw teken van de ontwikkeling van de band tussen Canada en Nederland. Het begon tragisch: in de oorlog. Maar op de oorlog volgde de immigratie. En op de immigratie volgt de economie, veelal in de vorm van kapitaalsinvestering.

Toen wij over de 401 highway naar huis terugkeerden, was het al donker. Doch tegen de donkere lucht staken de grote verlichte letters PROVIMI duidelijk af: een lichtend bewijs van de band die er in twintig jaar tussen de twee landen is gegroeid.

Aankondiging van een nieuwe genezende stof: Slinkt Aambeien

Exclusieve genezende stof heeft bewezen dat het aambeien slinkt en beschadigd weefsel heelt.

Een vermaard onderzoekinstituut heeft een unieke genezende stof ontdekt met de eigenschap om aambeien pijnloos te doen slinken. Het verlicht het jeuken en ongemak in minuten en versnelt het genezen van het beschadigde en ontstoken weefsel.

In geval op geval, terwijl het zachtjes de pijn verlicht, vond feitelijke vermindering (slinking) plaats.

Het meest belangrijke van alles — de resultaten waren zo grondig dat deze verbetering over een periode van vele maanden bleef gehandhaafd.

Dit werd bereikt met een nieuwe genezende stof (Bio-Dyne) dat snel beschadigde cellen helpt genezen en de groei van nieuw weefsel bevordert.

Thans wordt Bio-Dyne aangeboden in zalf en zetpil vorm genaamd Preparation H. Vraag er naar bij alle apotheken. Voldoening of U krijgt Uw geld terug.

(Adv.)

VANAF 1 APRIL 1966

LAGERE LUCHTTARIEVEN*

NAAR AMSTERDAM

21-Daagse Excursie Economy

Tarieven van:

Montreal	$335.
Toronto/Hamilton	$381.
Winnipeg	$461.
Calgary/Edmonton	$535.
Vancouver	$575.

Meer dan Dagelijkse KLM vluchten tussen Canada en Europa

Vraag Uw reisbureau hoe U Uw voordeel kunt trekken uit de volgende KLM "Plus Points":

- **Vlieg nu naar Nederland, betaal later.**
- **Betaal hier voor de reis van familie of vrienden naar Canada. De KLM reikt de biljetten in Nederland uit.**

* *Behoudens regeringstoestemming*

Afdeling Reisinlichtingen,
KLM Royal Dutch Air Lines,
635 Dorchester Blvd. West,
MONTREAL, Quebec.

Stuur mij s.v.p. de volgende brochures:

.... KLM's Pay-Later Plan

.... Good Reasons for Flying KLM

Mr./Mrs./Miss ....

Adres ....

.... Telefoon ....

Mijn reibureau is ....

HD

KLM

ROYAL DUTCH AIRLINES

Niemand is alleen

DOOR

ANNIE FERWERDA - VAN DEN BERG

(17)

Heel stil ligt Geesje. Haar ogen houdt zij gesloten, als kon zij daarmee haar hart blinderen. Haar hart, dat het ingewikkelde weefsel van gedachten verder spint, nu de pijn z'n felle aanval heeft gestaakt. Haar hart, dat zó moe is en nochtans hijgt naar het leven.

Simon speelt Bach. "Jezus, mijn vreugde en verlangen". Hij speelt al vanaf het ogenblik dat Tineke naar bed is gegaan.

Geesje herinnert zich dat zij aan de piano niet meer is toegekomen. Het deksel bleef opgeslagen. Simon zal het als een stille vraag hebben opgevat. En nu antwoordt hij met Bach.

"O Lamm Gottes unschuldig". Dat was het begin.

Simon speelt passiemuziek, terwijl van ver de ster van Bethlehem reeds straalt.

Heeft hij het dan ervaren, dat Golgotha bij Bethlehem begint?

Is hij haar vooruit?

Terwijl zij eerst moet?

Of zegt een mens gemakkelijker "Ja" wanneer het "Amen" nog ver schijnt?

En nu wordt het stil in de kamer; zó stil.

Simon is opgestaan.

Maar eerst wanneer hij aan haar bed staat, opent ze haar ogen. En dan nog kijkt ze langs hem heen.

"Heb je het zo moeilijk, Geesje?"

Hij trekt het bankje bij, waar Tineke vaak op zit. Nu is haar gezicht bijna op gelijke hoogte met het zijne.

Weet hij dan ook, hoe erg het is, wanneer de mensen zo hoog boven je tronen?

Bertha had het laatst over een ledikant van het Groene Kruis. Doch dat was uit andere overwegingen. Daarom deed dat alleen maar pijn.

Maar Bertha is er nu niet.

En Simon wacht.

Waarop?

En dan zit ze ineens overeind?

"Zie je dan niet, hoe hij dag en nacht achter me staat, die sluipmoordenaar. Zie je dan niet zijn verschrikkelijk geduld, omdat hij het wel weet! Weet dat ik hem niet ontgaan zal.

Simon! en ik wil niet! ik wil nog net! Ik kán nog net! Ik heb niet geleefd!

Ik heb me nog nooit weggegeven. En ik dacht dat ik een kans kreeg. Ik had een paar weken een vrouw bij me, Simon; een doodgewone prostitué. Bertha bestierf het bijna toen ze haar van de zomer zag. Door die vrouw bij me te nemen dacht ik m'n zaligheid te verdienen. Maar ik was te fatsoenlijk. Al keek zij dan ook door dat fatsoen heen. Ze zei dat het van m'n gezicht schreeuwde. Dat andere. M'n eenzaamheid als vrouw. En ze had gelijk.

Simon is dat zonde?

Ik zal het je vertellen. Ik zal het je biechten. Juist jou. Ik zal..."

Hoe koel is Simon's hand op haar voorhoofd. Met zachte drang duwt hij haar in de kussens terug.

"Biecht maar, Geesje, biecht maar. Als het je verlicht. Maar doe het rustig. Vergeet niet dat er vlak tegenover je ook een zondaar zit.

Mensen zoals jij en ik, zoeken een noodhaven. En dat is ons kruis. Omdat dat niet mag."

Ze ligt achterover, nog nahijgend van de inspanning van zoëven.

"Je weet het, Simon? Je weet het?"

Nu kijkt ze hem aan.

Simon's ogen zijn zoals altijd. Goed; ernstig. Stille vijvers, waarover de avond een waas van weemoed legt.

"Ik weet alles, kind! en ik weet niets. Maar wanneer ik bij mezelf naar binnen kijk, dan kan ik van een ander nooit meer schrikken."

Lange tijd kan ze niet spreken. Maar dan komt het toch, moeilijk.

"Simon, nooit eerder heb ik beseft hoezeer je mijn broeder bent... Mijn hoeder."

En dit is haar biecht.

Bertha is moe.

Ze zit met verwarde haren en kringen onder haar ogen tussen de rommel.

Het is avond. Een van z'n kap ontdane lamp brandt op het bureautje en de herfstwind huilt om het huisje.

De hele dag heeft Bertha zich geen rust gegund. Maar alles staat nu dan ook pakklaar voor de verhuizers.

Het enige wat ze nog heeft te doen is, de meest intieme dingen van Geesje in de koffer te pakken die ze daarvoor heeft meegebracht.

"Alles ligt in m'n bureautje," had Geesje gezegd.

Bertha moet vechten tegen een steeds groeiende weerzin. Eigenlijk heeft ze zich al geërgerd vanaf de eerste stap die ze in het huisje deed. Haar ordelijke aard had onmiddellijk geprotesteerd.

Het begon er al mee dat ze de voordeur haast niet open kon krijgen, vanwege de hoeveelheid post die op de mat lag. Ze had de boel opgeraapt en voorlopig in de kamer op het bureautje gelegd.

De kamer zelf zag er uit of Geesje er zo even was uitgelopen. Een halverwege uitgegane cigaret op een asbak vol as en peukjes; een opengeslagen boek; een kopje met een restje thee; een zakdoek achterin een stoel gedrukt; een paar schoenen, waarvan een omgevallen, bij de kachel; een sjaal over een stoelleuning; een aangebroken pakje cigaretten in de vensterbank.

Maar vazen met verdorde bloemen en de muffe lucht van vocht en tabak getuigden van een langere afwezigheid.

Een van Bertha's eerste werkjes was dan ook geweest de terrasdeuren open te gooien, maar meteen had ze het straalkacheltje ingeschakeld, want buiten hing een kille mist.

"Wat een oord! wat een oord!," had ze een paar maal voor zich heen gemompeld.

Maar toen had ze haar mantel uitgetrokken, een witte jasschort aangedaan en was ze resoluut aan 't werk getogen.

Flink was Bertha, handig was Bertha; terwijl haar handen werkten, zagen haar ogen al weer het volgende wat ze wilde aanpakken.

Om half één gunde zij zich even rust en at wat van de meegebrachte broodjes. Toen was de mist opgetrokken en stond de zon aan de wolkeloze hemel. De lage struiken om het terras waren als waaiers van louter kristal geworden.

Bertha zag het niet. Het enige wat ze van de natuur rondom gewaar werd was de stilte, waarin voor haar geen enkele stem was.

Wat die Geesje toch bezield had, hier te gaan zitten. Het huisje had, zonder aankleding, meer van een krot weg.

En de omgeving... misschien op een zomerdag wel aardig, maar nou ja, zomerdagen waren zeldzaam.

Bertha probeerde het zich in te denken, dag in dag uit deze stilte. En nu was het nog goed weer. Maar moest het stormen en regenen. Wanneer zij hier lang zou moeten wonen, zou ze beslist een afwijking krijgen. Trouwens... gezien de manier waarop Geesje hier de boel had achtergelaten... Stel je dat voor, alsof ze even een boodschap ging doen.

Bertha hield van haar zuster en ze had zielsmedelijden met haar. Maar ze kon zich nu eenmaal niet voorstellen dat een ten dode opgeschreven mens zijn eigen plekje op deze aarde verlaat zoals hij er heeft geleefd.

Geesje had geen afscheid kunnen nemen. Ze was er uitgelopen, zomaar, ze had zelfs haar cigaret niet gedoofd. Ze wist dat het geen kwaad kon.

Ze had nog even in de deuropening gestaan en naar de fijne blauwe rook gekeken, die traag omhoogkringelde.

Toen had ze zacht de deur gesloten.

In feite was het natuurlijk toch een afscheid geweest. Maar een afscheid van een huis dat haar aankeek. Dat iets van haar behield.

En nu is het dan avond en zal Bertha de laatste dingen van Geesje wegstoppen in een koffer.

Het weer is omgeslagen; de wind huilt en Bertha trekt met tegenzin de bovenste la open.

Eigenlijk is ze bang. Ze huivert er voor terug in het intieme leven van een ander te kijken. Ze wil daar niets mee te maken hebben, evenmin als een ander iets met het hare te maken heeft.

En Geesje, die alles zo laat slingeren.

Ze is dan ook diep verbaasd, wanneer ze op keurig bijeengebonden pakjes stuit. Pakjes brieven, pakjes, foto's wat doosjes met bijouterieën.

Bertha behoeft alles maar op te pakken en in de koffer te leggen. Ze begint haastig, maar haar ogen zijn toch nog sneller dan haar handen.

"Impressies van Brugge", "Brieven van hier en daar", "Herinneringen aan het Parijs van mijn dromen" — wat is dàt nou? —, "Brieven bij de geboorte van Marie Rose" — acht! —; een pak, het voelt aan als brieven: "Na mijn dood verbranden."

Echt Geesje. Waarom het dan zelf niet verbrand?

Een doosje valt uit Bertha's hand, ze hoort iets rollen. Ze bukt, ziet niets, staat dan op.

"Dat ook nog," denkt ze, "en ik ben al zo moe."

Ze pakt de lamp en laat het licht langs de grond glijden. Dan ziet ze het, tegen de poot van een stoel.

Het is Geesje's trouwring.

Ze raapt nu ook het doosje op en een pluk watten er naast. Op de bodem van het doosje ligt een kaartje.

Liefste.

Dat alleen.

En het is Martin's handschrift.

Ineens begint Bertha te lachten. Hard en hol gaat haar lach door de kale kamer.

Snel legt ze de ring in het doosje terug, de watten er bovenop.

(Wordt vervolgd.)

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

Birth-announcements .. $3.00
Engagement-announcements $3.00
Marriage and anniversaries $4.00
Notifications of death $4.00

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $3.00. Every word more 10¢.

For "letters under number" 50¢ extra.

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

On Saturday, February 19th, 1966 we hope to celebrate with our dear friends

JAC. and BETTY BROERSMA

the occasion of their 50th wedding anniversary.

May the Lord keep them together, that is the wish from their friends:

Fam. John and Ann De Graaf, Mount Pleasant.
Fam. Gertrude and Jerry Leendertse, Scotland.
Fam. Kurt and Jean De Graaf, Mount Pleasant.
Fam. Minca and Bill Zuidema, Burlington.
Fam. Jerry and Alice De Graaf, Hagersville.

Burlington, Ont.,
325 Henderson Road.

Mr. and Mrs.
J. BROERSMA

will celebrate their 50th wedding anniversary D.V. on February 19th, 1966.

Reception will be held at the Appleby United Church, corner Henderson Road and Spruce Ave., Burlington, on February 19th at 8.00 p.m.

Family Visser.

On February 25, 1966 we hope to celebrate with our parents

JOHN COLENBRANDER
and
ELIZABETH COLENBRANDER—BESTEBREURTJE

the occasion of their 25th wedding anniversary.

That God may spare them for each other and for us for many years is the prayer of their children.

Ineke and John.
Sarah.
Margaret.
Fred.

Open house on Saturday, February 26, 1966 from 2:00 - 5:00 p.m. at 55 Trelawne Drive, St. Catharines, Ontario.

Grateful to the Lord we hope to commemorate the 35th wedding anniversary of our dear parents

REINDER MIDDEL
and
JANNA MIDDEL—NANNINGA

on February 28, 1966.

That the Lord may spare them for each other and for us for many years to come, is the wish of their thankful children and grandchildren.

Horrow, Ont.:
John & Carol Middel, Ronnie, Brenda, Christine.
Goderich, Ont.:
Evert & Evelyn Middel, Randy.
Goderich, Ont.:
Albert & Shirley Middel, Corrie, Marty, Jannette.
Goderich, Ont.:
Gerben & Betty Tolsma, Joannie.
Northwood, Ont.:
Bert & Ann Kolkman, Jimmie & Terry.
London, Ont.:
Jake & Sandy Middel, Jakey.
London, Ont.:
Adrian Middel.
Listowel, Ont.:
Ronnie, Frances & Henry Middel.

R.R. # 3, Listowel, Ont.

With thanks to God for the many blessings we were happy to celebrate on January 30 with our parents

EISE LODEWIJK
and
MINKE LODEWIJK—VAN DER MEER

the occasion of their Silver Wedding Anniversary.

That the Lord may grant them many more years together and with us is the wish of their children:

Robert.
Clarence.
Henry.
Jean.
Claudia.
Elizabeth.
William.
Sidney.

Red Deer, Alta.

ROOM FOR BOARDERS

Also furnished apartment for 3 girls with private entrance. M. Van Wijk, Hamilton, Ont. Phone 525-3320.

We express our heartfelt sorrow to Mrs. Paul Groen in the passing away of her mother

Mrs. T. VISSER,

of the Netherlands.

Dundas Ladies Society "One in Christ".
President:
Mrs. A. VanderZwaag.
Secretary:
Mrs. G. Mantel.

February 13th, 1966.

Op 8 februari 1966 overleed, in volle overgave aan zijn Heiland, na korte ziekte onze geliefde, zorgzame man en vader

KLAAS KAMPHUIS,

oud 52 jaar.

Ps. 23.

Mrs. Alice Kamphuis—De Jong.
Edward.
Janet.

R.R. # 3,
Fort William, Ont.

Na een korte ziekte op 8 februari 1966 in Jezus ontslapen onze geliefde zoon, broer, zwager en oom

KLAAS KAMPHUIS,

52 jaar oud.

South Burnaby, B.C.:
J. W. Kamphuis.
Port Arthur, Ont.:
J. Kamphuis.
A. Kamphuis—Ten Napel.
Zwolle, Holland:
K. Vink—Kamphuis.
A. H. J. Vink.
South Burnaby, B.C.:
D. Horstman—Kamphuis.
H. Horstman.
Hillsburgh, Ont.:
J. Tibben—Kamphuis.
G. Tibben.
Neven en nichten.

Fort William, Ont.

Op 12 februari 1966 overleed in Drogeham, Friesland, in de volle verzekerdheid des geloofs, onze innig geliefde moeder, groot- en overgrootmoeder

T. VAN MINNEN—POSTMA,

in de gezegende ouderdom van 89 jaar.

Openb. 14:13:
"Zalig zijn de doden die in den Heere sterven."

Drogeham:
Wed. S. de Jong—v. Minnen.
Moorefield, Ont.:
J. van Minnen.
A. van Minnen—v. d. Veen.
Eibergen, Geld.:
Ds. H. van Minnen.
B. van Minnen—Schotsman.
Drogeham:
S. van Minnen.
H. van Minnen—de Boer.
T. van Minnen.
G. van Minnen—Schippers.
Leek, Gr.:
L. Tel.
S. Tel—v. Minnen.
Klein- en achterkleinkinderen.

LOOKING FOR A CHANGE OF EMPLOYMENT?

Come to the Pleasant Valley District. Jobs in the lumber industry and also an opportunity to establish your own business. There is a Christian Reformed Church and Christian Elementary School. For information, write to: Box 129, Houston, B.C.

Woensdag 9 februari 1966 nam God, in Zijn ondoorgrondelijke wijsheid en liefde, na een korte ziekte, van ons weg onze lieve man en vader

HARING DE VRIES,

op de leeftijd van 58 jaar.

Zijn sterven in Christus is ons tot troost.

"Ik weet aan Wien ik mij vertrouwe." Gez. 28:2.

Mrs. Eke de Vries—Wagenaar,
R.R. 3, Port Dover, Ont.

Mr. & Mrs.
J. Haverkamp,
R.R. 2, Nanticoke, Ont.

Ann, Christine, Clara,
R.R. 3, Port Dover, Ont.

Heden overleed, na een korte hevige ziekte, zacht en kalm, in zijn Heer en Heiland, onze sympathieke en getrouwe secretaris

br. H. DE VRIES.

Sterke de Here zijn vrouw en kinderen in dit zo zware verlies.

Openbaring 14:13.

Namens de Chr. Ref. Mannenvereniging "Pro Rege":
A. Norg, voorz.
E. A. Bokma, alg. adj.

Jarvis, Ont.

9 Februari 1966.

The Consistory of the Maranatha Christian Reformed Church of St. Catharines expresses its heartfelt sympathy to Mrs. Van Eek and family in the loss of their husband and father

Mr. A. G. VAN EEK,

who passed away February 9th, 1966.

We pray that the Lord will graciously comfort and strengthen the bereaved.

The Ladies Society "One in Christ" of Dundas, Ontario wishes to express its sincere sympathy to Mrs. L. Van Geest in the passing away of her father

Mr. A. G. VAN EEK.

President:
Mrs. A. VanderZwaag.
Secretary:
Mrs. G. Mantel.

February 9th, 1966.

Op 9 februari 1966 nam de Heere plotseling tot Zich in Zijn eeuwige Heerlijkheid ons bestuurslid

A. G. VAN EEK.

Dat hij nu bij zijn Vader in de hemel is zij de familie tot rijke troost.

Namens de Mannenvereniging "Calvijn", St. Catharines, Ont.
Het Bestuur.

Op 14 februari werden we zeer geschokt door het plotseling overlijden van onze hooggeachte tweede voorzitter

PIETER ZIJLSTRA,

in de ouderdom van 49 jaar te Brantford, Ontario.

Wij zullen hem zeer missen, omdat hij met grote toewijding zijn werk onder ons heeft verricht.

Bovenal echter gedenken wij zijn vrouw en kinderen in dit zware verlies en wij bidden en vertrouwen dat de Heere hen wil sterken in het kruisdragen.

Namens The Christian Brass Band "Concordia"
Brantford - Hamilton,
Clarence De Groot, Voorzitter.

Hamilton, Ontario.

Met diepe droefheid geven wij U kennis dat het de Heere behaagd heeft in Zijn ondoorgrondelijke wijsheid plotseling tot Zich te nemen, in Zijn eeuwige heerlijkheid, onze geliefde man en der kinderen zorgzame vader

PIETER ZIJLSTRA,

in de ouderdom van 49 jaar.

"Mijn genade is u genoeg; Mijn kracht wordt in zwakheid volbracht."
2 Cor. 12:9.

B. Zijlstra—Valks.
Appie.
Isaac.
Corrie.

14 februari 1966.

Brantford, Ont.,
21 Beverley Road.

De rouwdienst zal plaats vinden op vrijdag 18 februari 1966 in the Christian Reformed Church te Brantford, des namiddags om 2 uur.

In haar Heer en Heiland ontslapen onze geliefde vrouw, moeder, behuwd-, groot- en overgrootmoeder

SAAKJE HANIA,

op de gezegende leeftijd van 85 jaren en 7 maanden.

De diepbedroefden:
W. M. Elzinga, Vega.
Melle Elzinga, Vega.
Peter en Suzan Elzinga, Edmonton.
John en Hilda Elzinga, Gibbons.
S. Laarakker, geb. Elzinga, Barrhead.
John en Anna Schuring, Barrhead.
Alice Elzinga, Japan.
Andy en Jennie Elzinga, Peers.
Albert en Mabel Elzinga, Neerlandia.
Kleinkinderen en achterkleinkinderen.

30 Januari 1966.

Vega, Alberta.

For Sale:

35 ACRE MODERN POULTRY FARM

20 miles north of Huntsville on main highway. New 3,000 layer house, bulk feed, unlimited egg markets, wholesale and retail outlets. Four bedroom home, modern conveniences. Illness forces sale. Box 14, Emsdale, Ontario.

EXPERIENCED MARRIED MAN WANTED

on cash crop and hog farm, by April 1st, 1966. Good salary for the right man. Good house with modern conveniences available. Seven miles from Exeter on # 4 Highway. Year round employment. Write or contact: Mr. H. Knip, R.R. 1, Clandeboye, Ontario. Phone 228-6218.

Wanted:

MARRIED MAN

for farmwork, year round employment. Must be good with tractor. House with all conveniences. Good salary. Bowmanville District. Apply under Box no. 1853 to Calvinist-Contact, Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

FARMS FOR SALE

100 Acre Farm in Drayton area with milk house, silo, a broiler contract with the licence for 8000 broilers. Make offer. Down payment very low.

450 Acre Farm. Very good building, for beef or dairy. Willing to trade for small farm. Will take very small down payment.

100 Acre Farm. Good building. Only $11,750. Terms.

100 Acre. New barn and stables. Only $15,500.

For service contact:

T. C. v. EYL
Box 193, LUCKNOW, Ont.
Tel. 528-3618

Agent for
BOSVELD REALTOR
(Meaford)

---

130 ACRE DAIRY FARM

met melk kontrakt, 5 kamer huis, grote barn, 28 stuks vee. Alle benodigde machinerieën. Baler, bulkcooler, two tractors, enz. 6 mijlen vanaf Jarvis aan de highway. Vraagprijs $30.000. Down payment $10.000.

JACK BYLSMA
1607 King St. E., Hamilton, Ont.
Phone: LI 9-3894

MACHINE-BANKWERKERS

worden dringend gevraagd wegens de snelle groei van ons machinerie bedrijf.

Wij bieden: Prima beloning,
Vast werk,
Sociale voorzieningen,
Interessant werk aan een gevarieerde produkten reeks.

Wij vragen bedieners van:
Horizontal Boring Mills
Vertical Boring Mills
Tracer Lathes
Radial Drills.

Het kunnen lezen van blauwdrukken en zelfstandig kunnen opzetten is een vereiste.

Solliciteer schriftelijk of vervoeg U persoonlijk bij

KOEHRING - WATEROUS LTD.
South Market St., BRANTFORD, ONT.
Attentie: P. Genovese.

Clerk-Typist

required by Toronto firm

(Northwest Area)

Excellent opportunities for advancement.

Reply to Box 1854 c/o Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

FARMS FOR SALE

Dairy Farm with Milkcontract, Open Quota

23 milking cows, 5 bred heifers, 6 head of young cattle, 9 sows. Barn with stanchions, waterbowls, silo. Milkhouse with bulk-cooler.

Nice, clean house with 5 bedrooms on the 2nd floor. Bathroom, livingroom, diningroom, kitchen, 1 bedroom & utility room on first floor. Full basement with oil furnace.

Average milk-income over $800.— per month plus income of cattle sales.

This farm is located on highway, only 7½ miles from the city of St. Catharines. Chr. school bus stops in front of house.

Machinery: 1 Diesel tractor, 1 Gasoline tractor, 1-6 ft. power mower, 1-4 section disc, hay-baler, manure spreader, side delivery rake, 1 harvester wagon, - other wagon, 1-3 furrow plow, hay- elevator, harvester, harrows, milking machines, bulkcooler and so on.

A good quantity of first class hay, straw and grain.

Price at only $40,000.—. Downpayment only $10,000. Balance at 6% repayable with $250.— per month to include principal & interest.

ONLY $5,000 DOWN or offer

55 Acres farm with good house and large, almost new barn. Size of this barn is 90 x 65 feet and contains: 48 stalls (stanchion & waterbowls), calves boxes, large part for loose housing, grainery, workshop, milkhouse and on the 2nd floor is room for 19,000 bales of hay.

5 bedroom house with nice kitchen, diningroom, livingroom, bathroom, heated by oil furnace. First class land and nicely located.

Asking price only $29,000.—. Mortgage available at 6% with very easy terms.

One of the nicest farms in the Niagara Peninsula. SEE THIS FARM AND YOU WILL AGREE THAT IT IS A BEAUTIFUL FARM.

Contact:

K. KRAAY, Real Estate Broker
2 Juliana Crescent, ST. CATHARINES, ONT. Tel. 934-1813

See us for choice of other Farms

DIT JAAR GAAT U TOCH NAAR HOLLAND?

Vanaf 1 april 1966 zijn de tarieven weer lager

Retour Montreal—Amsterdam
21 dagen vlucht $335.00

Globe Travelservice

85 Yonge Street North Richmond Hill, Ont.
PHONE 889-5782 Herbert en Joan Goodhoofd

Sell or buy thru

ALBERT LAMMERS

Write or phone 241-5205

Representing

James B. Gilbert Real Estate

1495 Kipling Ave. N. Rexdale, Toronto

Hurry for these:

REXDALE AREA: $21.900 6 room bungalow. Exceptionally clean. One of the nicest homes in Rexdale. Mortgage 5½%!

BURNHAMTHORPE AREA $18,500 4 bedroom bungalow. Only $3,000 down. Close to Chr. Ref. Church and school!

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Beroepen

te Wellandport, G. Ringnalda te Belleville, Ont.

te Fort William, Ont., J. S. Hielema te Forest, Ont.

Bedankt

voor Brandon, Man. en Ottawa East, Ont., A. VanderBerg te Wyoming, Ont.

voor Calgary (Maranatha), Alta, H. Eshuis te Athens, Ont.

voor Grande Prairie/La Glace, Alta., J. S. Hielema te Forest, Ont.

voor First Edmonton, Alta., R. O. de Groot te First Kalamazoo, Mich.

VARIA

CREATIE EN EVOLUTIE

Twee oppassers waren op zoek naar een aap, die uit zijn kooi was ontsnapt en die een goed heenkomen had gezocht in de bibliotheek van de dierentuin. Ze vonden de vluchteling in de leeszaal verdiept in twee boeken tegelijk: de Bijbel, en "Het ontstaan der soorten" van Darwin. Vroeg de ene oppasser: "Wat zou die aap met die boeken uitspoken?" Zei de ander: "Makkelijk genoeg, hij probeert er achter te komen of hij zijns broeders hoeder of zijn hoeders broeder is."

Trowel and Sword.

FARMS TE KOOP

Een 200 acre Dairy farm, enige mijlen van Woodstock. Het 5 slaapkamers tellende huis is van alle gemakken voorzien. Grote barn, 40 stanchions en veel boxstalls. Deze farm kan leeg gekocht worden en de naast liggende farm is eveneens 200 acre, deze kan gekocht worden als going concern. Dit is een uitstekende farm, een van de mooiste ooit door ons te koop aangeboden. Chr. school bus stopt voor de deur. Open voor offer!

Wij hebben meer farms van 50 tot 500 acres. Tevens een lijst van tabaksfarms met vanaf $10,000 down.

Voor meer informatie schrijf of bel

Mr. of Mrs. Jan Wybenga

Box 73, BEACHVILLE, Ont.
Tel. 423-6406

Vertegenwoordigt

Henri Bouckaert

Realtor, Aylmer, Ont.

TEACHERS WANTED

The JOHN KNOX CHRISTIAN SCHOOL of Clarkson needs a

QUALIFIED TEACHER

for the schoolterm 1966-1967, for an intermediate grade. Clarkson is conveniently located between Toronto and Hamilton. Please send applications, stating qualifications, experience and references to the principal, Mr. J. VanDyk, Box 54, Clarkson, Ont.

Timothy Christian School in West Toronto will require for September, 1966,

TEACHERS

for the elementary grades (1-8). Application stating qualifications, experience (if any), grade preference, and telephone number may be sent to: H. VandeBurgt, Principal, Timothy Christian School, 28a Elmhurst Drive, Rexdale, Ont.

The Calvin Christian School in Trenton, Ont. will be in need of a

TEACHER

in September, 1966, for either the primary or the junior grades. Please send applications or inquiries to the Secretary of the Board: J. VanderVliet, 304 Dundas St. W., Trenton, Ont.

Immanuel Christian School, Aylmer, Ont. will need

3 TEACHERS

schoolterm 1966-67, for grades 1-2, 3-4, 5-6. Please send applications to Mr. J. Kaastra, Secr., R.R. # 2, Springfield, Ont. Phone 773-3848.

The Sarnia Christian School has openings for

2 TEACHERS

at various grade levels for the term starting September, 1966. Send application with full particulars to the principal: Miss R. Van Westenbrugge, 441 Wellington St., Sarnia, Ontario.

The Calvin Memorial Christian School of St. Catharines is in need of:

A TEACHER

with a major in English and preferably a minor in French and (or) History, to teach in grades VIII and IX of its newly projected highschool, and

TWO TEACHERS

for Grade III, IV or II. Qualifications to teach music in Grades VIII and IX preferred.

Applications may be sent to A. Vandermaas, M.D., 10 Norris Place, St. Catharines, Ontario.

Bevolkingsaanwas in Canada

Volgens het "Dominion Bureau of Statistics" schat men de Canadese bevolking op ongeveer 19.785.000. Vier maal per jaar houdt men een telling, gebaseerd op de provinciale rapporten van geboorte, overlijden en immigratie. Volgens deze rapporten was de aanwas in het eerste kwartaal van 1965 76.000; het tweede kwartaal 88.000; het derde kwartaal 101.000 en het vierde kwartaal 80.000. Tezamen: 345.000.

De bevolkingsaanwas in de provincies is als volgt:

Provincie	*Procent*	*1965*	*1964*
Ontario	9,6	6.832.000	6.668.000
British Columbia	12,8	1.838.000	1.771.000
Quebec	8,6	5.712.000	5.624.000
Newfoundland	9,4	501.000	
Prince Edward Island	2,9	108.000	
Nova Scotia	3	759.000	
New Brunswick	9,4	626.000	
Manitoba	4	959.000	
Saskatchewan	3	953.000	
Alberta	9,3	1.456.000	
N.W. Gebieden		26.000	25.000

Uit deze gegevens blijkt dat Ontario wat aantal betreft het meeste in bevolking is toegenomen, maar dat Brits Columbia procentsgewijs aan de top staat. De Yukon is de enige provincie waarin de bevolkingsaanwas is gedaald, nl. van 16.000 in 1964 tot 15.000 in 1965.

The Willowdale Christian School invites applications for a lower grade

TEACHER

for the next academic term. W. Griffioen, 1325 York Mills Rd., Don Mills, Ont.

The Clinton Christian School (5 rooms) will be in need of

A PRINCIPAL AND TEACHERS

per Sept. 1966. For information contact Mr. W. J. Bakker, Box 317, Londesboro, Ont.

The Thunder Bay Christian School, Fort William, Ont. needs

TEACHERS

for the junior and intermediate grades by Sept. 1966. Send your applications or inquiries to the Secr. T. Bakker, R.R. 3, Fort William, Ont.

TEACHERS WANTED

due to retirement and expansion of school for the lower and intermediate grades. Write, giving reference and qualifications to: Mr. R. VanderPloeg, Principal John Knox Christian School, 145 Parkinson Road, Woodstock, Ontario. Phone 539-2117.

Gedragsonderzoek

De "geesteszlekte" van de automobilist

"Met het stuur in de hand verandert de gemoedstoestand" — Duitse psychologen onderzoeken het menselijk gedrag in het straatverkeer.

Stuttgart (DaD) — Als twee mensen elkaar bij de deur ontmoeten, gaan er vele minuten verloren met het uitmaken wie er voor zal gaan. Zitten dezelfde mensen achter het stuur van hun wagen en gaat het om voorrang in het verkeer, dan verliezen zij dikwijls de controle over zichzelf, schelden op elkaar, stappen uit de auto en worden soms handtastelijk. Men kan van een typische mentaliteit van de automobilist spreken, die zich van de normale gedragsmanier van de mens onderscheidt. Dat menen in ieder geval Westduitse psychologen, die zich met diepgaande onderzoekingen bezighouden, om uit te maken, of het autorijden de gemoedstoestand van de mens verandert. Zij publiceerden hun ervaringen in een bekend Westduits motortijdschrift.

De meeste mensen zijn in het algemeen rustig, beleefd, beheerst en hulpvaardig. Normaal bewijzen zij over saamhorigheidsgevoel te beschikken, de menselijke "kuddegeest" is een wetenschappelijk feit. De auto echter, zo hebben de psychologen ondertussen vastgesteld, schept een isolement, het maakt het merendeel van de automobilisten intolerant, zij worden door een plotseling machtsgevoel beheerst en wreed.

De geleerden definiëren de soms bijna ziekelijke verandering van het individue achter het stuur als de "neurose van het rijden", als een soort van "geestesziekte". "Het is een vlucht uit de werkelijkheid met behulp van de kracht van de motor. Bij mensen, die in complexen van niet uitgekomen verwachtingen leven, veroorzaakt het autorijden een overwaardering van hun persoonlijkheid. Zij beginnen bewust het gevaar te zoeken, waardoor zij anderen kunnen bewijzen dat zij niet bang voor hen zijn." Wetenschappelijk geformuleerd gaat het om "een tijdelijke verandering van het evenwicht in de gemoedsaandoeningen, om opgewonden toestanden en storingen in het temperament, die alleen door het besturen van de wagen ook bij anders heel normale mensen kunnen optreden. Overigens menen de geleerden, dat hun buitenlandse collega's bij het onderzoek van dit fenomeen tot dezelfde resultaten kwamen. De "neurose aan het stuur" is een in de hele wereld bekende en gevreesde "geestesziekte" van de automobilist. Er bestaan weliswaar waarneembare nationale verschillen in menigvuldigheid en ernst van de verkeers-neurose, maar tenslotte is ieder voorval toch alleen een kwestie van het individuele karakter van de automobilist.

Zeer vele geleerden staan op het standpunt, dat meedogenloosheid in het verkeer zwaar gestraft zou moeten worden. Dat is het enige "geneesmiddel" voor de talrijke onbeheerste en onverdraagzame neurotici, voor wie de inhaalmanoeuvre van een wat kleinere auto met minder Pk's al voldoende is, om de ergste reacties op te roepen, waardoor zij tot een zeer groot gevaar op straat worden. De psychologen voeren als voorbeeld aan, dat men bij kinderen, die ondeugend geweest zijn, ook de bestraffing als opvoedende maatregel gebruikt. De vrees voor de straf werkt dan als een bepaald soort reflex, die verhindert, dat zij de fout nog eens maken.

Ito Ulrich.
Actualiteiten uit Duitsland.

SCHENKING VOOR ZENDING

Een lidmaat van de Gereformeerde Kerk te Aranos, Zuidwest-Africa, schonk een boerderij van 3.700 morgen aan zijn kerk met het doel er een zendingsstation voor het werk onder de Bosjesmannen van te maken. Een andere lidmaat gaf voor hetzelfde doel een kudde vee.

In de laatste paar jaren is de Gereformeerde Kerk bezig met zendingswerk onder de Bosjesmannen in de omgeving van Aranos en Gobabis.

Een aantal Bosjesmannen heeft reeds belijdenis gedaan en zich bij de Gereformeerde Kerk aangesloten.

(African Express)

Verdien een boek door het aanbrengen van een abonnee op ons blad.

De Christian Drama Club
"INTER AMICOS"
van St. Catharines, Ont.
hoopt op te voeren een drama in drie bedrijven, getiteld
Liefde is geen spel
op D.V. zaterdag 26 februari 1966
in the Collegiate Auditorium, Catharine St., St. Catharines, Ont.
ZAAL OPEN 7.30 - AANVANG 8 UUR
Toegangsprijs $1.00 voor volwassenen, 75¢ voor personen beneden 16 jaar. KOMT ALLEN

Dr. J. STELLINGWERF — Oorsprong en toekomst van de creatieve mens $4.10
Prof. Dr. K. J. POPMA — Nadenken over de tijd $4.10
Dr. K. SCHILDER — Christus en Cultuur $1.45
H. DIEMER — Natuur en Wonder $2.10
Prof. H. VAN RIESSEN — Mens en Werk $2.10
VAN GENDEREN, NAUTA, VEENHOF — Zicht op Calvijn $1.95
Ds. G. JANSSEN — Aanvaardt elkander $1.25
Ds. G. BREMMER en J. P. VAN DER STOEL — Herorientatie noodzakelijk ..... $ .95
A. VAN DER ZIEL — Een laatste appèl $1.00
Speelman's Bookhouse Ltd.
10 GOLFDOWN DRIVE, REXDALE (ONT.)
PHILIPS RECORDS 741-6563 BOOKS

Prachtige langspeelplaat (33t) met opnamen van MASSALE SAMENZANG UIT KERKDIENSTEN VAN DE GEREFORMEERDE KERK VAN URK (HOLLAND).
MACHTIGE EN INDRUKWEKKENDE KERKZANG (niet-ritm.) VAN GELIEFDE PSALMEN.
Deze plaat "ZIJ, DIE DE ZEE BEVAREN" (bevat Ps. 135, 98, 147, 107, 27, 119 en 2 orgelkoralen), van gevoelvolle gemeentezang en prachtig orgelspel zal U zeker ontroeren.
Zend ons SLECHTS Can. $4.20 of U.S. $4.10 en U ontvangt de plaat BINNEN ENKELE DAGEN PER LUCHTPOST THUIS! (Boot-mail Can. $3.50 of U.S. $3.40). Evt. bank-, cheque of money-order.
COMITÉ GEMEENTEZANG URK
Oslolaan 4, Urk, Holland

Kinderschoenen
Zeer sterke Nederlandse kinderschoenen met heel goede pasvorm. Veel beter voor de voeten dan goedkope schoenen, terwijl ze tweemaal zo lang mee gaan.
JANKOK
IMPORTEUR
WILLOWDALE, ONT.

TRAVEL OK TOURS
REISBUREAU
O K. JOHNSON & CO., LTD.
Toronto: 697 Bay St. EM 6-9488
Sarnia: 133 N. Front ED 6-6169

Nu ook in Canada
HOLLANDSE TAFELBILJARTS
Sterke solide tafels, 49½" x 33½" en 31½" hoog. Drie 48" cues, chalk en drie 2⅛" ballen.
COMPLEET SLECHTS $99.50
Een vermaak voor de gehele familie
HOLLAND BILLIARD
P.O. BOX 586 — EXETER. ONT.

VAN'S MOVING & CARTAGE
Owned and operated by J. Vander Wal.
• TRUCK LEASING
• TRACTOR AND TRAILERS
• STAKE TRUCKS
223 Esplanade, Toronto, Ont.
Tel.: 366-4090 and 366-4456

Zie HOLLAND
EN BOEK NU UW 21-DAAGS RETOUR:
$335.00 Montreal—Amsterdam vanaf 1 april 1966.
LUCAS KOOPS
Manager
VALENTINE TRAVEL Service 485-0336
1642 Bayview Av, Toronto 17 Ont.

Welkom in Canada !
Dit nieuwe land is Uw vaderland. En wij nodigen U uit om U thuis te voelen bij de Royal Bank, waar wij Uw klandizie waarderen ongeacht hoe groot of klein Uw bankrekening ook mocht zijn.
ROYAL BANK
de bank van de sparende man

Reisbrieven uit het nabije en midden Oosten

•

Terug in Amsterdam

Ook een langzame reis heeft een eind. En daarom komt hier het laatste nummer van deze strip. Overigens, wat ons betreft had het best langer mogen duren. De vorige brief ging over Izmir. Nu komt er nog iets over de terugtocht naar ons "vaderlandse plekje grond".

Met een mooi vaartje rijden we van Izmir naar het noorden. Vanzelfsprekend doen we de ruïnestad Bergama aan. Bergama — in de Bijbel bekend als Pergamum — kan bogen op een prachtig bewaard openluchttheater met duizenden zitplaatsen. Maar veel tijd om te kijken nemen we niet, want we willen vandaag ook nog Troje bezoeken. Het wordt een wedloop met de tijd. Een paar bergpassen houden ons op en het is al bij zonsondergang als we bij het roemruchte Troje aankomen. Een paar souvenirkramen sluiten juist, maar dat is van minder belang. Het museum is al op slot, jammer. In elk geval kunnen we de uitgegraven heuvel met de resten van muren, torens en tempels nog mooi zien.

Bij de naam "Troje" denkt iedereen aan oorlog. Hector en Achilles zijn (of waren?) even populair als Swiebertje en Ivanhoe. Zelfs zijn er vele Nederlandse jongens en meisjes die week in week uit gebogen zitten over de eeuwenoude Griekse tekst om de wrok van Achilles en de lieve woordjes van Helena op de voet te volgen. Deze jongens krijgen daarna een zogenaamde klassieke opleiding. Minister Cals vond dat maar onzin en nu moet iedereen iets wiskundigs leren. Waarom toch?

Laten we de "feiten" nog eens herhalen. Paris komt erg onder de indruk van de mooie Helena. Trouwen met haar gaat niet, want ze is al aan de man. Dan schaakt hij haar en voert haar mee naar Troje. Heneloos, de bedrogen echtgenoot, is woedend. Hij port alle Griekse koningen op tot een strafexpeditie en inderdaad komt het zover dat de verzamelde Griekse troepen het beleg om Troje slaan. Dit beleg duurt maar liefst elf jaar. Het wereldberoemde epos van Homerus behandelt een vrij korte periode uit deze strijd. De afloop van het gevecht is het meest bekend. Op aanraden van de sluwe Odysseus bouwen de Grieken een groot houten paard en doen dan alsof ze, teleurgesteld, het beleg opbreken. De Trojanen halen het paard, daarmee de erin opgesloten soldaten en daarmee hun ondergang binnen de stad. De afloop is als bij het turfschip van Breda. Alleen wordt nu de stad verwoest. Heneloos krijgt zijn mooie Helena terug, de Trojanen raken hun stad voorgoed kwijt. Volgens de Hollandse kronieken uit de Middeleeuwen zijn ze via Rome tenslotte in de buurt van Den Haag terecht gekomen — en verheven gedachte.

Eeuwenlang hebben de geleerden het hele verhaal als pure fantasie beschouwd. Maar als de voor een gek uitgemaakte Heinrich Schliemann op zoek gaat naar het verloren Troje en in het noorden van Klein-Azië de heuvel Hesarlik gaat afgraven, vindt hij de stad Troje terug! Een prachtige stap vooruit in de archeologie. Volgende archeologen hebben ontdekt dat niet één Troje bestaat, maar wel een stuk of negen. De oorzaak is eenvoudig. In de loop der eeuwen is Troje vele malen door aardbevingen en door vijanden verwoest. De geleerden nemen zelfs aan dat laag twee die Schleimann beschouwde als het "klassieke" Troje in werkelijkheid niets te maken heeft met de stad van "Paris en Hector". Laag zes wordt beschouwd als het "echte" Troje. Tussen twee haakjes. Dat Troje herbouwd is, is alleen al duidelijk uit de Bijbel. Paulus krijgt te Troas (= Troje) zijn droom.

Wat is er nu eigenlijk te zien voor de tourist? Van alle lagen wel iets. Mooie bordjes wijzen precies aan van welke laag een stuk steen is. Vreemd genoeg lijkt het of alle lagen door elkaar, niet onder elkaar liggen. Het meest imposant zijn de geweldige stadsmuren van laag zes. En klein romeins theatertje doet wat vreemd aan tussen de rest. Het aardigst is het mooie uitzicht van de heuvel op de zogenaamde Shamandervlakte. Het is helemaal niet moeilijk je op die vlakte een geweldige strijd tussen de helden in te denken. De vlakte is uitstekend geschikt er per strijdwagen overheen te jagen, want het terrein is uiterst vlak. In de verte deint de Griekse Zee, de ondergaande zon maakt de golven tot oranje-plooien. Komt daar niet opnieuw een Griekse vloot aanzeilen om de fraaie Helena terug te halen?

Zoals in het begin aangekondigd, dit is het laatste stukje. Nog even gauw een paar indrukken. De overtocht over de Dardanellen is aardig. Turkse oorlogsschepen bewaken het strategisch belangrijke punt, klaar een oorlog tegen wie ook en vooral tegen Griekenland te beginnen.

Griekenland is voor ons nieuw. De meeste indruk op ons maakt de hoge benzineprijs. Joegoslavië, waarvan we op de heenweg dachten: wat een armoede, blijkt nu toch ineens wel aardig te zijn.

Het hangt er maar van af, van welke kant je komt. Oostenrijk is aardig en lief, te lief zelfs, althans voor oorlogsmisdadigers. Over Hitlers autobanen komen we snel in Holland aan. Een gezegend land. Propere winkeljuffies verkopen propere pepermunten aan propere kerkgangers. Ja, het spreekwoord heeft gelijk:

Oost best
nog beter thuis.
in het veilig nest.

Arie 't Veld

Meer Predikanten naar Cuba

Onlangs deelde een Cubaanse predikant mee dat "er meer vrijwilligers voor het ambt van predikant zijn dan er ooit geweest zijn, ondanks het verlies van burgerrechten en de lage salarissen",

Ondanks scherpe maatregelen van de regering gaat het kerkelijk leven op het oostelijk deel van Cuba gewoon door.

Hoewel het houden van kerkdiensten, zowel 's zondags als door de week toegestaan is, eist de regering dat er voor alle speciale bijeenkomsten van de kerken een aparte toestemming wordt gevraagd.

Verder worden zo nu en dan, volgens deze Cubaanse predikanten kerken en kerkleden lastig gevallen met dreigementen van regeringszijde. Er worden hoge belastingen geheven, veroordeelden mogen niet in hoger beroep gaan, verscheidene predikanten en gemeenteleden worden in hechtenis genomen, zogenaamd voor ondervragingen, maar de practijk leert dat men ze tijden achtereen in de gevangenis laat zitten.

Desondanks is er elk jaar opnieuw een flinke groei te bespeuren van Cubaanse kerkleden.

—Centraal Weekblad

GROENTE en BLOEMZADEN

Ook: HOLLANDSE SPERCIEBONEN, SNIJBONEN, BRUINE BONEN, KROPSLA, BOEREKOOL, WITLOF, ANDIJVIE, WORTELEN, POSTELEIN, enz. enz.

Hollandse of Engelse Prijscourant op aanvrage geheel Gratis.

WILLIAM DAM SEEDS

West Flamboro, Ont.

Location at: CHRISTIE'S CORNERS (between Bullock's and Peter's Corners) 4 Miles West of Dundas

Phone: MA 8-6641 DUNDAS

SPAAR

25¢

op een dozijn eieren

wanneer U een 25 lb. zak

FIVE ROSES BLOEM

koopt.

NU! In elke 25 lb. zak Five Roses Bloem vindt U een waardebon die 25¢ korting geeft op de aankoop van een dozijn eieren. Maak direct gebruik van deze speciale aanbieding van Five Roses.

ROTER TABLETTEN

tegen maagklachten

Wordt U geplaagd door maagpijnen, maagzuur, gassen? Voelt U zich hondsmoe Slaperig na maaltijden?

Probeer dan ROTER tabletten — in vol vertrouwen — voor vlugge verlichting

ROTER tabletten — een populair recept in vele Europese landen — hier verkrijgbaar in alle goede "drug stores".

REISPLANNEN?

Neem eerst kontakt op met KOOPS TRAVEL SERVICE LTD.

Wij verzorgen al Uw boot- en vliegreizen, indien gewenst, bij U aan huis. Vraag geheel vrijblijvend, voor prijzen, vliegschema's, en nieuwe afvaartlijsten van de Holland America-Lijn. Bij voldoende deelname halen wij Uw ouders weer uit Nederland, in april 1966.

BESPREEKT UW REIZEN VROEGTIJDIG via

KOOPS

TRAVEL SERVICE LTD.
Box 307, Burlington, Ont.
634-1813

Dag en nacht bereikbaar. Kantooruren: dagelijks tot 5.30 P.M. Vrijdags tot 9.00 P.M. Zaterdag van 8.30 tot 12.30.

WILLEM G. POOLMAN

advocaat
notaris
meester in de rechten

330 Bay St., Toronto 1, Ont.
(hoek Bay/Adelaide St.)
tel.: EM 3-1334

Het aantal abonnees op Calvinist-Contact groeit . . . . maar heeft nog niet de grens bereikt. Geef dit nummer door aan iemand, die ons blad nog niet leest.

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam ....
Post-adres ....
....

Aangebracht door: ....
Naam ....
Post-adres ....
....

Aanbrengpremie: ....

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $5.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B, Hamilton, Ontario.

Aan:
Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:

....
....
Naam ....
Post-adres ....

OUD ADRES:

....
....

Mooie Premie Boeken voor Uw hulp

HET KOST U NIETS om in het bezit te komen van een aantal mooie en goede boeken. U behoeft alleen het gesprek op Calvinist-Contact te brengen, als U op bezoek bent bij familie of vrienden, die ons blad nog niet lezen. De rest is niet moeilijk. De enige bepaling is, dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van $ 5.00 opstuurt.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt mag U een der volgende boeken kiezen:

DE ILLEGALE WERKER, door Anne de Vries.
Dit boek geeft een bijzonder belangwekkend aspect van de gehele verzetsstrijd. Het is een treffende, boeiende beschrijving van de typen van illegale werkers, en verder van hun leef- en werkwijze, van hun lotgevallen na arrestatie. Een spannende documentaire.

ENCYCLOPEDIE VAN DE BIJBEL, samengesteld door Dr. C. N. Impeta.
Deze encyclopedie is een handige wegwijzer door de Bijbel.

JOHANNES CALVIJN, ZIJN LEVEN EN WERK, door Dr. R. Schippers.
Deze biografische schets presenteert treffende bijzonderheden uit het leven en de arbeid van Calvijn.

HEDEN ZO GIJ ZIJN STEM HOORT (Bijbels Dagboek).
Recensie-schrijvers hebben indertijd dit dagboek aanbevolen als een der beste en nog is het niet verouderd.

DE CHRISTENREIS, door John Bunyan.

DE CHRISTINNEREIS, door John Bunyan.
Beroemde boeken van de wereldberoemde schrijver Bunyan. Boeken die hoog zijn aangeschreven in de literaire wereld.

DE BRUG, door K. Norel.
In deze roman tekent de bekende schrijver K. Norel welke moeilijkheden vaak veroorzaakt worden wanneer gezinnen van het platteland naar een grote stad verhuizen. Er is echter vaak een brug om de moeilijkheden te overwinnen.

ROME EN DE REFORMATIE, door A. S. Besselaar en J. Spoelstra.
Dit aantrekkelijk geschreven boekje handelt over "een eerlijk gesprek tussen de Roomse Kerk en de Kerk der Reformatie."

LUTHER — Zijn weg en werk, door W. J. Kooiman.
De schrijver geeft in dit boek een inzicht in het boeiende leven van deze strijdbare reformator.

OP DE MAN AF (Boeket-reeks).
Dit boekje is geschreven door de bekende Ds. Okke Jager, die inderdaad de kunst verstaat om dingen op de man af te zeggen.

VERLEIDENDE GEESTEN, door Dr. A. B. W. M. Kok.
Een zeldzaam interessant boekje, dat U in het kort op de hoogte brengt met de dwaalleringen van verschillende sectarische richtingen.

BRIEVEN UIT DE HEL, door C. S. Lewis.
Deze brieven, geschreven door Schroefstrik, staatssecretaris van de hel, aan zijn neef Galsem, vormen een schriftelijke cursus voor jonge duivels. Zij leren, hoe zij geraffineerd en subtiel de mensen in hun macht moeten krijgen.

DE GROTE SCHEIDING, door C. S. Lewis.
Neen, er is geen ontkomen aan. Een hemel met een klein stukje hel bestaat niet. Het is onmogelijk om ook maar iets dat bij de duivel hoort in ons hart te houden. Satan moet er uit.

REIS NAAR VENUS, door C. S. Lewis.
Op zijn reis naar Venus ontmoet de hoofdfiguur, Ransom, een nieuw paradijs, hetgeen de auteur alle gelegenheid geeft tot een fantastisch verhaal met een diepe zin.

HET DUIVELSEILAND.
Een uitermate boeiend verhaal over de Franse strafkolonies geschreven door een ooggetuige genaamd Charles Pean.

SLOEBERKE SLOB, door W. Laatsman.
Velen houden van "Laatsman-boeken", omdat ze zo populair geschreven zijn.

•

Omdat wij tegenwoordig extra pagina's geven in de Engelse taal, zijn voor het aanbrengen van nieuwe abonnees nu ook Engelse boeken verkrijgbaar.

Voor elke nieuwe abonnee:

THE FLASHLIGHT, by Jean G. Fisher.
A little booklet, but a great story. Tom Perkins comes into conflict with his own conscience. He experiences a difficult time to find the right attitude. A fine story for children from 8—11 years old.

THE GUN, by John Vriesinga.
An exciting story of the experiences of three boys, and a gun. Boys, and girls too, of 8—11 years of age, will enjoy it tremendously.

MARTYR OF THE CATACOMBS.
An emotion stirring chronicle of the persecution and triumphs of First Century Christians.

CONFLICT WITH DARKNESS, by Virginia Blakeslee.
She vividly portrays the harsh realities of heathen darkness put against the power of God's Word.

AND TO THE ESKIMOS, by Stanley Ledyard.
The testing and trials of a modern Missionary adventure.

AMAZON MOON, by Rosemary Cunningham.
Deep and practical spiritual lessons drawn from thrilling accounts in the deep Jungles.

WHEN THE BAMBOO SINGS.
By experienced Missionary Douglas C. Percy, a true life story of a young African and his love for a maid of another tribe.

JOHN THE BAPTIST, by Dr. F. B .Meyer.
A clasp between the Old and the New Testament. Portrays humility, courage, devotion.

MARTIN LUTHER, THE MAN, by Ruth Gordon.
The personality of Martin Luther, his character and purpose. The background to his God revealed doctrine of Justification by Faith.

Voor twee abonnees:

LIVING IN A NEW COUNTRY, by T. C. Van Kooten.
An interesting study on the integration of immigrants into the life of their new country.

THE STOWAWAY, by Wm. R. Rang.
Hendrik Tromp has one thing in mind; he wants to find his father. But he does not know where he has to look for him. He hides as a stowaway on "The Golden Horn", but is detected. What follows takes the readers (boys and fathers alike!) all along; they want to stick with Hendrik until he finds the solution.

A PREY TO SATAN.
A moving story which is often filled with suspense. The main characters in this book are people of the Reformed Church.

IN THE MIRROR.
This book is published in connection with the Centennial of the Christian Reformed Church in 1957. Dr. Kromminga reviews what the Christian Reofrmed Church has done, and ought to do. "In the Mirror" reflects theories and ideas which are sound in doctrine and wise in counsel.

MET ENGELS DE WERELD IN.
Een handig en goed boekje om Uw kennis van het Engels wat op te halen.

CHRISTIAN COURIER

A SUPPLEMENT TO CALVINIST-CONTACT

Editors: Dr. P. Y. DeJong, Rev. F. Guillaume, (Mrs.) Bernice Schrotenboer, (Mrs.) Ineke Parlevliet.

Managing Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Co. Ltd., Box 312, Station B, Hamilton, Ont., Phone 547-1488 and 547-1489.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary.

Contents may not be printed without permission of the publisher.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.

WHENCE THEN COMETH WISDOM?

by H. Boonstra

How does one gain an education? By memorizing German declensions? By mastering the Greek alphabet? By grappling with set theory? By disemboweling a frog? By finding the theme of *Murder in the Cathedral?*

In a way no — but in a measure, yes.

For the areas of mathematics, languages, biology, literature, and what have you, all represent areas of human endeavor, of man's cultural experience, of his often laborious fashioning of civilization. We are in the main stream of this. Our humanness makes us, or should make us, a part of this civilization — of man's striving for the moon, and of the romantic, poetic twinge one feels when walking in the light of that moon. We are, or should be, concerned about the implications of DNA genetics, about the responsibility of the atomic scientist, about the architecture of our church, about writing, ancient and modern, about a new morality, about peace efforts.

And liberal arts education, through a study of the various academic disciplines, for centuries has attempted to afford this concern, this knowledge, but also to give insight, wider range, and historical perspective on life which can place one outside of the immediate context of his everyday activities, can offer some vision, some scope by which to evaluate — in other words to produce the educated man and woman.

That is why, when the faculty discusses the training of elementary school teachers, we feel that the teacher of second grade should be able to do more than teach reading, and the fourth grade teacher should possess more than the skill to teach geography. We think that in your college career you also should have Psychology 201, or the Principles of Sociology or Economics or Musicology, because we also want this teacher, or the doctor, or the executive to be able to see beyond his classroom, his operating table, his ledger. Through the tasting of or wrestling with the ancient mind, the poetic vision, or the social solution he has encompassed more of life.

But then — why Trinity? Or for your classmates — why Calvin or Dordt or another Christian college? Are not most of our large universities, or at least many of the Liberal Arts colleges, committed to the same goal of producing men and women who have a sound grasp of the roots of civilization, and some broadening knowledge which can project them beyond narrow professionalism? Why not go there? In the final analysis you should have some other reason for being here than Trinity's low admission standards, its closeness to home, or its affiliation with a Christian Church.

Why here?

I am suggesting a possible answer in Job. The book of Job is largely concerned with the problem of suffering and the relation between sin and suffering. Rationalism and ferretting out God's ways too curiously are silenced in the final chapters by the sledgehammer verses of God's overpowering majesty.

But this does not mean that seeking after knowledge and wisdom is prohibited. Even though Chapter 28 intimates that man may indeed look in vain, get at it from the wrong angle, it also suggests where and how *true* knowledge and wisdom *is* obtainable *

> *Whence then comes wisdom? And where is the place of understanding?*
> *God understands the way to it, and he knows its place*
> *For he looks to the ends of the earth, and sees everything under the heavens.*
> *When he gave to the wind its weight, and meted out the waters by measure;*
> *When he made a decree for the rain, and a way for the lightning of the thunder;*
> *Then he saw it and declared it; he estabished it, and searched it out.*
> *Behold, the fear of the Lord, that is wisdom; and to depart from evil is understanding.*
>
> Job 28:20, 23-28

Is this the answer? That only reverence and the fear of the Lord provide true wisdom? Fear of the Lord—in your praying, in your meditation, in searching of the Word, but also in your courting, playing, friendshiping?

Fear of the Lord also in scholarship?

Man, says Job, has made the earth knuckle under, man has probed, examined, exploited, exploded, and exhausted the earth and all that is therein. But man's abilities, prowess and riches (and could we extrapolate and add: his accumulation of knowledge, and historical insight, his scientific achievement, his aesthetic refinement, his artistic products, his social measurements?) do they add up to wisdom, to understanding as the Bible perceives it?

Job, gadfly-like, keeps up his pestering question: Whence shall wisdom be found? Whence cometh wisdom? Where is the place of understanding?

Then indeed if God *only* understands, knows, and decrees for the ways of nature, but also for the ways of man, and fashioned the secrets of nature, the mystery of man — then can one hope to unlock the secrets, and fathom the mysterious, and perceive the patterns by ignoring the very God who sees and measures out, who makes decrees, who establishes and searches? Can we ultimately understand either nature, or man, or man's creation by closing our academic door to God? Can one philosophize, biologize, psychologize without attempting to see the implications of God's Word, of the Christian faith?

Job seems to imply not. See how he ties wisdom so inextricably to God and our partaking of wisdom to fearing God. And Proverbs 8, another hymn of wisdom, also has this wedding of God and wisdom, and then again of wisdom and fearing of the Lord, of knowledge and righteousness, of hearkening to the Lord and being wise.

But how does one go about this? In a course in political science one can easily enough learn about reapportionment, but how does one hearken to the Lord in making up his mind? One can study Frank Lloyd Wright's architecture, but how is one's understanding aided by the fear of God?

This tying in of God's Word with education, of some Christian perspective on learning does not come easily. Some of the members of the Retreat Committee felt that last year's Retreat somewhat left the impression that just by being on campus one would soak up his rather ethereal concept by osmosis.

They know better now. You cannot be a Christian scholar if you are not a scholar; you cannot be a Christian scientist if you can not pass freshman chemistry. You cannot interpret facts unless you know them, and evaluation and seeing of implications must be preceded by understanding.

But even granted a firm grounding in a subject, this does not guarantee a Christian or Reformational or Calvinistic outlook. Again, how then does one achieve this?

It is of course presumptuous to attempt to answer that question with any degree of completeness. Fields of knowledge expand or sprout, the explosion of knowledge and man's ability to be comprehensive in his learning have become proverbial, and volumes have been written on the Christian's approach to learning.

All I can do now is to suggest some avenues, some directions, some approaches.

(To be continued)

---

* At the Retreat I read the following verses: Job 28:1-6, 12-15, 20-28.

THE WORLD AROUND US

What is next in South East Asia

The American peace-drive has failed and the question is now: what next? Ever since Christmas the U.S. has not left a stone unturned in their efforts to force the communists to the conference table. Ambassadors have roamed far and wide visiting state leaders and diplomats around the world to see if not some way could be found that some day might lead to peace. President Johnson sent special emissaries to Hanoi; two Americans with outspoken communist sympathies to see if they could not pave the way to some form of agreement. To make accepting the extended hand of goodwill easier for the communists the U.S. Air Force stopped bombing military targets in North Vietnam. But all this was to no avail.

The outstretched hand of peace has been beaten aside. With flimsy arguments the communists had to hide what clearly was unwillingness to talk. Instead, by implication, they said they'd sooner fight it out. Hanoi declared that the lull in the bombing of North Vietnam was no more than a dirty trick, designed to mislead the world and the people of North Vietnam. The newspaper of the communist party in Peking, China wrote in an editorial that the U.S. ambassadors travelling around the world were "monsters and freaks" to be watched out for and that the U.S. itself is "the common enemy of the people of the whole world." Even the Russians joined in condemning the U.S. for seeking peace in Vietnam. They were not too vehement and not very specific, but rather vaguely referring to American intentions to extend the war to Laos and Cambodia, the two countries immediately west of North and South Vietnam.

This accusation echoed another one, made by North Vietnam's Ho Chi Minh himself, who wailed that U.S. bombers, while not over North Vietnam, were attacking *"liberated" areas* in Laos and had troops ready to cross over into Cambodia. If the U.S. peace drive has so failed in getting at least a conference going, it has succeeded in quite another respect. It has established beyond the shadow of a doubt that the U.S. would much sooner talk things over than fight things out. There may be many who feel that the Americans really have no business in Vietnam, but after this peace drive it can no longer be argued that the U.S. is stubbornly following a selfish course. Ambassador Goldberg at the United Nations said that the U.S. does not seek a permanent base in South Vietnam and that they will withdraw their troops as soon as Saigon is in a position to determine its own future. And that, if North and South Vietnam are to be reunited (a favoured bit of communist propaganda) this should be the free decision of their peoples.

This aspect of the peace drive will not be lost on the African nations, for instance. The failure has been a hard blow to the communists. And the entire effort found a suitable ending in the fact that the U.S. has now deposited the issue in the lap of the Security Council of the United Nations. It doesn't seem very likely that the Security Council will be able to accomplish much, but it is now in effect lending its prestige to the American cause.

In the meantime the war goes on. Figures published recently throw the matter in sharp and tragic focus. Since the beginning of the war 1600 U.S. servicemen have been killed in Vietnam, 5300 wounded. More than 11,000 South Vietnamese servicemen were killed, 22,600 wounded, and 7400 are missing or captured. The Vietcong have nearly 35,000 known killed. These figures do not include civilian casualties. All in all they give a picture of indescribable suffering: some 70,000 can safely be said to have died violently, leaving loved ones in sorrow; many more thousands are suffering painfully and will be maimed for life in body and spirit.

The immense tragedy should stir Christians to great depths of compassion. They should also recognize in it the fulfillment of prophecy.

What next? Now that the war is being resumed full strength it seems inevitable that new developments are due. North Vietnam has used the lull in the bombing to erect new missile firing stations. The Americans have increased their ground forces and also sounded out Laos and Cambodia about siding with the U.S. Both countries have rather rudely refused, notwithstanding the fact that the communists are freely using their territory whenever it suits them.

In the case of Thailand, the country immediately west of Laos and Cambodia, they have been more successful. For some knowledgeable observers have pointed out that Thailand is the most logical next victim of the communists. Already there is increased activity of communist agents. They follow the same tactics that preceded the war in Vietnam. Killing village leaders and anti-communist teachers, they create an atmosphere of panic among the natives and use this as a fertile seedbed for communist ideology.

The government of Thailand has recognized the danger and presently allows the U.S. to build military airports, supply depots and marine docking facilities in the country. This spells a dangerous extension of the conflict in Southeast Asia, that could bring the world much closer to a third world war than anything that has happened so far in Vietnam.

There is no small country that can do the infiltration for the Chinese. If they want to start trouble in Thailand they will have to do it themselves.

The building of military bases in Thailand points out that U.S. strategists seriously consider the possibility of a confrontation with the Chinese in that country.

Frightening? Let's keep in mind that the next development in Southeast Asia has already been carefully planned.

John Vriesinga

The American Council of Churches on the Vietnamese War

Informing factually, even about people with whom we disagree or teachings to which we object, forms part of our Christian courtesy. The National Council of Churches has frequently been attacked by certain orthodox groups and sometimes accused of being infiltrated by communists. Though we disagree with the ideas generally held by the National Council of Churches, we want to do justice to this organization by correctly reporting what they propagate. Therefore we will give the readers a summary of the statements concerning the Council's view on the Vietnamese war which were drawn up by the Council at its meeting of Dec. 3, 1965 and recently published in *Christian Century*.

We of the general Board, on Dec. 3, 1965 support the government and administration, especially in the following aspects of its policy in Vietnam.

1. So far, it has been a restrained policy even though great pressures has to be resisted against the escalation into an all-out war.
2. We believe in the integrity of the administration, as it has expressed publicly its willingness to negotiate unconditionally to find peace in Vietnam.
3. We support its willingness to give major leadership in financing, with other nations, massive economic and social development for the peoples in the Mekong valley, whether friendly or hostile to us today.

As Christian members of a worldwide Christian family we must remind ourselves and our government of these convictions.

1. We believe that war in this nuclear age settles hardly anything and may destroy everything.
2. We believe that unilateral action by the U.S. in Southeast Asia will not lead to peace. We must seek with new determination to unite our efforts through the United Nations and its concerned members.
3. We believe that if the U.S. follows an unilateral policy in Vietnam, no conceivable victory there can compensate for the distrust and the hatred of the U.S. that is being generated throughout much of the war because we are seen as a predominantly white nation using our overwhelming military strength to kill more and more Asians.
4. We believe that the loss of life and the indescribable sufferings of the civilian population of South Vietnam over a period of more than twenty years of conflict and the increasing number of casualties in the armed forces, together with the suffering accompanying this increasing loss of life, should be such a matter of Christian conscience and concern that Church members should give strong support to efforts to care for the people involved and to end the war as quickly as possible.

In view of these convictions we call upon Christians in the U.S. to do three things.

1. Perhaps the most difficult and most important thing is to maintain our spiritual and ethical sensitivity and keep before us our awareness of the imperatives of the Christian gospel. In wartime this is often the first casualty. These imperatives we all know, for they are clearly written in the New Testament. "Love your enemies and pray for those who persecute you . . . . If your enemy is hungry, feed him . . . .

(Continued on page 10)

MYSTERIES of the UNIVERSE

Exploring the Solar System

❶

What does the drawing below remind you of? At first glance you may think that the little dot in the centre is a stone which a playful boy has thrown into the water, creating ever widening ripples on the mirror-like surface.

But then the arrows and the dots on each circle may give you a different idea. The drawing, of course is a map of part of the Solar System.

Is that a subject you have no interest for? Hang on a minute! It has more to do with you than you think. The second circle, from the outside should be a most familiar one to you. You might say that each circle represents a road and you are travelling that second circle all the time. As a matter of fact, you are on that road right now, while you are sitting there reading.

Yes, the little dot behind the arrow on that second circle is the world. It's going in the direction of the arrow at no mean speed: something like 18.5 miles each second or 66,600 miles per hour.

While it is travelling that way and at that speed it is at the same time spinning around like a top giving you an extra speed of close to a thousand miles per hour. Never knew our good old earth was such a speed maniac, did you? And this isn't even all. It also follows the sun, yes, that little dot in the centre of the rings, like a faithful dog its master, with a speed of no less than 135 miles per second.

Following the sun while circling around it and spinning like a top, it gives you a speed of some 5½ million miles per hour.

But all these facts and figures probably only serve to make you dizzy. Let's have a more sober look at the two maps which together make up the entire solar system of which we are part. In our space age it is good to know just where we live in the universe and what our immediate neighbourhood is like.

Our earth is of course not the only planet that, like a huge ball floats free in space and circles around the sun. There are no less than eight sister planets.

Let's begin with the sun itself. It isn't drawn to scale in the map. If you want an idea of its real size, think of a huge ball big enough to stuff it with one million and three hundred thousand smaller balls, each one the size of our earth. If the sun weren't so fantastically big it wouldn't be able to hold all the nine planets within its gravitational field. For all nine of them are constantly circling the sun, held in their orbits by the attraction of one blazing star.

Looking at the entire system from some distance and supposing that each planet would leave a trail of light behind we would see a set of circles such as these two maps put together give. Looking at the system sideways we would see the lines falling nearly together into almost one solid line, for all the planets travel in one plane. To get the picture think of a baked egg, sunny side up. The yolk is the sun, the white spread out in a flat circle is the plane in which the planets travel. Only Pluto, the outermost planet, travels in a different plane as the second map clearly shows.

The circle closest to the centre in the first map represents the orbit of Mercury. It is the smallest of all the planets and it is "only 36 million miles away from the sun, travelling around it once every 88 days. In other words if we lived on Mercury our year would last only 88 days and a month only seven days. But then, being so close to the sun the temperature

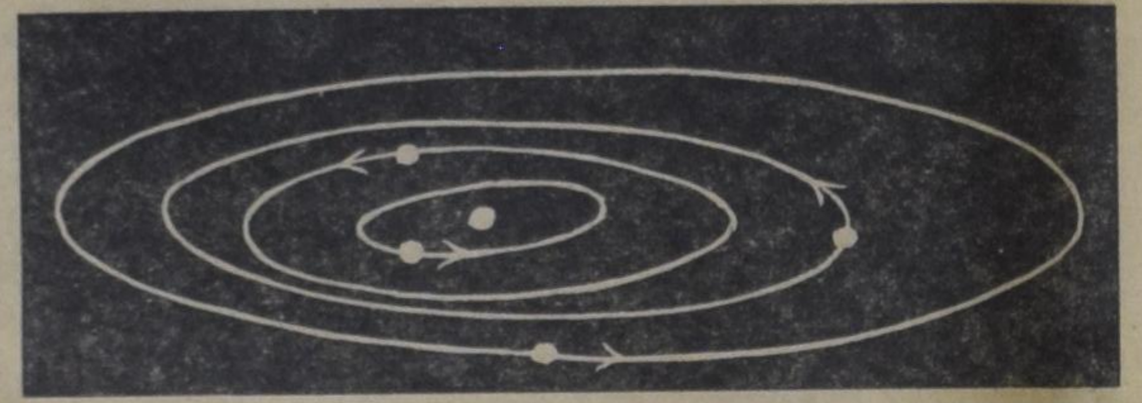

on Mercury is so frighteningly high that we couldn't live there even for an hour.

Few people have ever seen Mercury. Because it is so close to the sun it can only be seen low on the horizon immediately after sunset or before sunrise, depending on which side of its orbit it is. Astronomers sometimes see it passing in front of the sun in broad daylight Then it appears like a tiny black dot on the bright surface. Of course it is away too small and much too far away from us to cause an eclipse of the sun.

The next circle represents the orbit of our first neighbour, beautiful Venus. It's almost the same size as our earth, only three one hundredths of our size smaller. Venus' average distance from the sun is a mere 67 million miles. Since we ourselves are on the average 92 million miles away from the sun, this puts Venus only 25 million miles away from us. Of course sometimes Venus is much farther away from us. To understand it look at the first map again and suppose that we are this side of the sun and Venus at the far end. That would put a distance of 92 plus 67, makes 159 million miles between us and Venus. Since Venus travels faster than we do (its year is only 224 days) this situation occurs quite freqently. As a matter of fact this situation occurred last summer and fall.

If you ever watched the sky durring those months you will have seen Venus, in the early spring of last year quite low on the horizon shortly after sunset. Then, as time went on, it rose higher and higher, until it reached its highest point in the early days of winter, after which it descended rapidly. This situation puzzled the astronomers of ancient times no end, as the normal motion of the stars and planets is to follow the sun. Time and again, however, they noticed a planet, or wandering star, as planets were called then, go back on the way it had come. Of course, at that time people had not yet grasped the marvellous construction of the solar system. What really happened was that at a certain moment the earth and Venus passed each other on opposite sides of their orbits, which made it look as if Venus was travelling backward.

The same thing happens on occasion with our neighbour on the other side, the planet Mars. As a matter of fact it happens more often with Mars and that is because our earth travels faster than that planet. Although a little smaller than the earth, it takes Mars 687 days to travel around the sun. The result is that even while we are on the same side of the sun, the earth sometimes overtakes Mars and whenever it does it appears as if Mars is travelling backward in the sky. We have the same effect when we sit in a train which overtakes another train. Then we sometimes have the feeling that we are standing still and that the other train is travelling backward, until we have passed the last car and again observe reality.

Mars has caused the old astronomers the greatest trouble of all the planets, because its orbit is so eccentric. As the drawing shows, the outermost circle on the first map swings much farther to one side than the orbits of the other planets. Copernicus wasted years in calculating the orbit of Mars and finally gave up in despair, because he could not believe that God would allow a planet to have an orbit which was not a perfect circle. Later observers solved all the difficulties when they found that none of the orbits constitutes a perfect circle. They are all ellipses.

Mars is the first planet to have more than one moon. Mercury and Venus have none, we have one, and Mars has two. However, the two moons of Mars are very small compared to ours. If we would live on Mars we would see these two moons rising and setting with great speed and regularity. Looking off into the sky we would see our own earth with her moon and probably speak of them as two planets travelling together.

Mars is also the planet that has excited man's imagination most. In the late 1700's and early 1800's there was very serious sepculation about life on this planet. Astronomers discovered what looked like canals on the surface of Mars. A special observatory was built to keep Mars under constant observation to determine whether or not there was any real ground for such speculations.

The rumors died a very slow death, but are in our own days revived. Last year the U.S. sent an instrument **carrying space vehicle** to Mars. It took pictures and radioed these back to earth where they were developed and gave us the first real close look on our neighbour-planet. If 6000 miles away can be considered close, that is.

Mars' surface appeared on these pictures much like the surface of the moon: huge craters and barren mountain ranges. So the first conclusions doomed the canals to optical illusions and the idea of any form of life on Mars to nonsense.

However, only recently an astronomer of name produced a picture of our own earth, taken from a weather satellite, only some 400 miles up. This picture also showed nothing but barren mountain ranges. Even the biggest cities did not show and the closest study revealed not even the slightest trace of life on earth. The astronomer reasoned that therefore the photos of Mars taken from a distance of 6000 miles proved exactly nothing.

Then another astronomer studying the many pictures of Mars found some of them sets of intersecting lines which coincided with the canals which had been observed earlier. This man is now convinced that these so-called canals are huge crevasses and that there is at least some form of plant life in the areas where the "canals" meet to form huge swamps.

Of course this is pure speculation without any real proof, but we may be sure that these findings will wet the appetite of scientists enough for new explorations of Mars. Plans are now being made even for explorations of the planets beyond Mars, Jupiter, Saturn, etc. whose orbits we find on the second map.

We'll explore them on paper in a next article.

Let's Play Chess

Editor: Mr. C. HESS

SECOND SERIES OF PROBLEMS IN FEBRUARY

No. 194

Author: Dr. F. Palitzch

Black: 3 pieces

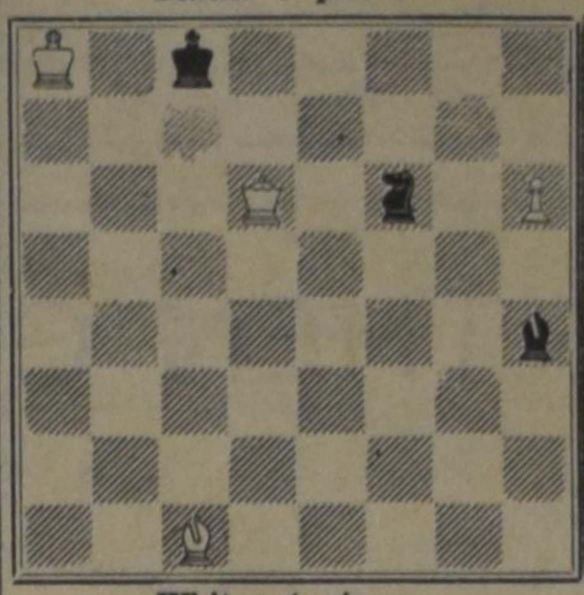

White: 4 pieces

White to play and mate in 3 moves. 3 points

No. 195

Author: F. Amelung

Black: 3 pieces

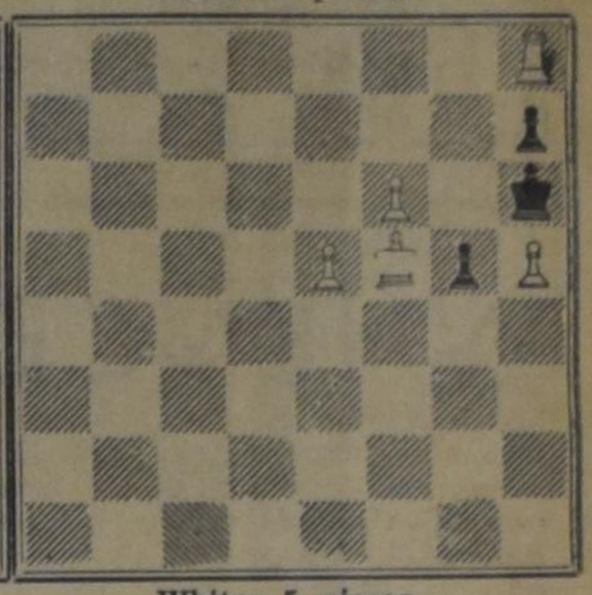

White: 5 pieces

White to play and mate in 2 moves. 2 points.

NOTES

1. The second series in this month offers 2 problems for which only a few pieces were used. In many cases such problems belong to the most difficult ones.
2. No. 194 will probably cost you time. You will think of arithmetic when you are busy solving it.
3. If in No. 195 black would have to move, it would be worthwhile to publish it. I wonder whether you will discover what the trouble is with this strange product.
4. Solutions should be sent in by people living in Ontario not later than the 20th of March, by all others not later than the 25th (postmarked).

Churches

(Continued from page 9)

And he made from one every nation of men to live on all the face of the earth . . . . Do not be conformed to this world, but transformed by the renewal of your mind . . . . Do not be overcome by evil, but overcome evil with good."

2. Let peace-making be given the priority of our Christian witnessing so that we may be truly children of God in these difficult times.
3. Support the efforts of the National Council of Churches and Pope Paul VI in a common attempt to mobilize the worldwide Christian community in support of a just alternative to war.

(*Christian Century, January 26, 1966*).

Comments.

1. We respect the concern of the Council concerning the critical political situation in Vietnam.
2. We are fully aware of the implications of a nuclear war and believe that, in as far as we are able to avoid such a disastrous war, we are obliged to do so.
3. We also believe that in certain circumstances, the church has to speak out on national or international affairs, as the churches have done during World War II with respect to the persecution of the Jews.
4. We disagree, however, with the unilateral interpretation of the Bible concerning the Christian's attitude toward the enemy, as if a defensive war is unwarranted.
5. Related to this one-sided interpretation of the Bible, we believe that the proposed solution to end the trouble in Vietnam is out of joint with reality. Russia and China are *determined* to destroy the free world, unless it accepts the communist way of life. Moreover, we question whether the U.N. is qualified to restore peace since this organization itself is divided.
6. We regret the general emphasis in the pronouncements and actions of the Council which are more directly aimed at social righteousness and social reforms than the proclamation of the gospel of Jesus Christ. We believe that the Council, while we respect its concern for our fellow man, tends more and more to move into the direction of the social gospel movement and away from the message of the Bible.

P. Tameling

Gleanings from the Press

FROM HITHER AND YON

NEW YORK TRANSIT STRIKE AGAIN POINTS TO NEED OF LEGISLATION PROTECTING THE PUBLIC WELFARE

The year 1966 opened very dramatically in many ways. One of the big news items was the strike of the Transit Workers of the AFL-CIO in New York City. It was hard to believe that it would happen, but it did. As a result several million people were deprived of their means of transportation to and from their places of work. A city of the size of New York needs its subways and buses. If all the people who use them were to take their cars to work the resulting traffic jams would stop all traffic. There simply is not enough room for that many cars. Think of what a major fire would mean at a time like that.

Perhaps half of the people who need public transportation can be spared from their work for a few weeks or even a month. There are an enormous number however who must be on their jobs if for no other reason than to protect the public welfare, to provide necessary daily services, utilities, the transit of food products, etc. Think of the effcet of such a strike on the economy, on the business life of the city!

Think, too, of the wages being lost by people who cannot get to work and who need their weekly paycheck! One need not have a very strong imagination to realize what an enormous injustice is being done to millions of people!

We are not passing judgment on whether the demands of the Transit Workers are just or not. That for the moment is not the point. We are concerned about the contempt which the leaders of the union show concerning respect for authority, the law, and the public welfare.

There may have been some people who were amused by the action of Mike Quill, the union leader, when he on a TV appearance, for all the world to see, tore up a Judge's summons to appear in court on a certain date to show cause why an order restraining the union from striking should not be issued. Others may have applauded it as an act of heroism. Many others were offended by the publicity stunt and concerned about the effect it might have upon those whose respect for law in our nation already leaves so much to be desired.

We were concerned about the fact that with only one exception all the union leaders in the New York area gave their support to the action of the Transit workers. It proves again what we have always contended: that the motivating spirit of these unions is one of selfishness. They are concerned about themselves only, not about the effect of their actions upon others, or the public welfare. Their concern toward others and the public welfare is usually expressed in words of contempt and blasphemy that we cannot repeat here.

This strike, and others called by such unions, even at a time when our nation is passing through one of the most critical periods of its history, when no strike endangering the national welfare should be called, points to the need of laws that will once and for all time outlaw the use of the strike weapon in public services and industries directly involved with community and national welfare, and substitute for the use of the strike the peaceful method of arbitration. The same would apply to lockouts by employers as well. There are in our nation thousands of men who are fully capable of arbitrating any dispute. It might be necessary for the government to set up Arbitration Boards or Panels in various places for expeditious service.

Christian labor organizations have for a long time already taken that position. They are aware of responsibilities toward the public welfare. We recall that only a few years ago the Christian organizations of the Netherlands broke a transit strike in Amsterdam by ordering their members to remain on their jobs. The issues were then settled by arbitration. In fact, the use of the strike weapon has become an exception there, because of the influence of the Christian organizations, Protestant and Catholic, which discourage the use of the strike.

Although we would welcome legislation such as suggested above it ought not to be necessary. There ought to be a consciousness of responsibility for the welfare of fellow-workers and community and national welfare. When that is lacking men become no better than animals who will shove one another around to get all the available food. That spirit in human beings can be restrained only by commitment to Christian principles, or by the enactment of laws that will compel them to do what is right.

—*Christian Labor Herald (U.S.A.)*

★

WATER FROM THE DESERT

Contrary to popular belief, it does rain in the desert. The trouble is that between 70 and 100% of desert rain is lost by evaporation. Technicians at the United States Water Conservation Laboratory believe they have found a way of harvesting a large proportion of the rain that falls in desert storms by spraying a silicone compound on the sand. The water-repellent silicone holds the rainfall above ground, where it can be gravity-drained into reservoirs. Yield from a half-inch rainfall on a small plot of typical desert which had been "siliconed" proved to be 93%. The problem which still remains is how to make the silicone crust permanent.

Other scientists are at work tapping water that lies *under* the desert in huge reservoirs which have been gradually filled by seepage over thousands of years. The Saudi Arabian deserts for instance — one of the dryest areas of the world — cover enormous quantities of underground water, and a water development scheme has now been started there under the technical umbrella of the funds-in-trust agreement between Saudi Arabia and FAO. The FAO report on the project says that because of the placement of the underground reservoirs, they can often be tapped at less than 500 metres down and usually where development is needed. The location and efficient use of underground water will mean drinking water for the nomadic tribes and their flocks, the strengthening of town life, the possibility of industrial development and the expansion of irrigated agriculture in settled farming areas.

A new method of *locating* underground water is now being used by scientists of the U.S. Government's Geological Survey. Infrared photographic detectors, which are sensitive to heat rather than light, are mounted in aircraft to scan the coastlines of Puerto Rico and the Virgin Islands in search of much-needed fresh-water sources. Since the fresh water is either warmer or cooler than the ocean water, the heat detectors can clearly distinguish it flowing into the ocean from underground water-bearing rocks. The temperature difference causes it to show up on the heat pictures as patches or streaks - light if warmer, dark if cooler than the ocean water.

The scientists then trace these "leaks" to their source, which can be tapped to augment scarce supplies.

(Unesco Features)

Congratulations

Congratulations to *William Vander Kruk* and *Ria Koole*, who were united in marriage on Friday, January 21st, 1966 in the "Trinity" Christian Reformed Church of St. Catharines. The marriage was performed by Rev. John D. Hellinga.

Full-Face Portrait of a Nation

Lynda Styler and Beverley Cochrane examine enlargements of some of the Air Photo Library's 3,000,000 negatives.

No matter where a Canadian lives, be it in a plush penthouse atop a skyscraper in a large city or in a remote settlement along a barren arctic coast, his place of residence and its surroundings have been photographed from the air by the federal government. He can buy a print of that same bird's-eye view which provides a compact (10-inch by 10-inch) true-to-life map of the area. This unique public service is the work of Canada's Air Photo Library in Ottawa. Though established over 40 years ago as a central agency to file and control all government air photos taken for mapping and development purposes when Canada was blazing the trail that led to the modern science of photogrammetry, the Air Photo Library today fills many requests for private individuals who want an aerial picture of their farm, summer cottage site or their favorite fishing and hunting grounds. With almost as many pictures (well over 3,000,000) as Canada has square miles, this division of the Department of Mines and Technical Surveys (expected soon to become the new Department of Energy, Mines and Resources) has become a big business, selling half a million photos a year. Most of these pictures are bought by companies, agencies, divisions of government and other professionals who are busy in such fields as geology, prospecting, engineering, forestry, charting, mapping, town planning and similar studies. Many others are ordered by private citizens planning a wilderness trip, selecting a building site, purchasing land, preparing a wall display or who are just interested in seeing what their surroundings look like from the air. Recent experimental work in aerial color photography by the department may soon lead to the availability of color pictures that will be of increased use and interest. Today, for sixty cents, Canadians can get a print showing what any part of the country they are interested in looks like from on high and for just one dollar obtain an enlarged close-up of any particular portion.

Surrounded by rows of files, Willa-Jean Bellman checks a customer's mail-order request.

Where customers from across Canada can get their aerial photographic requirements checked by experts and place their orders — the sales office, Surveys and Mapping branch, department of Mines and Technical Surveys, 615 Booth Street, Ottawa.

NATIONAL FILM BOARD PHOTOSTORY

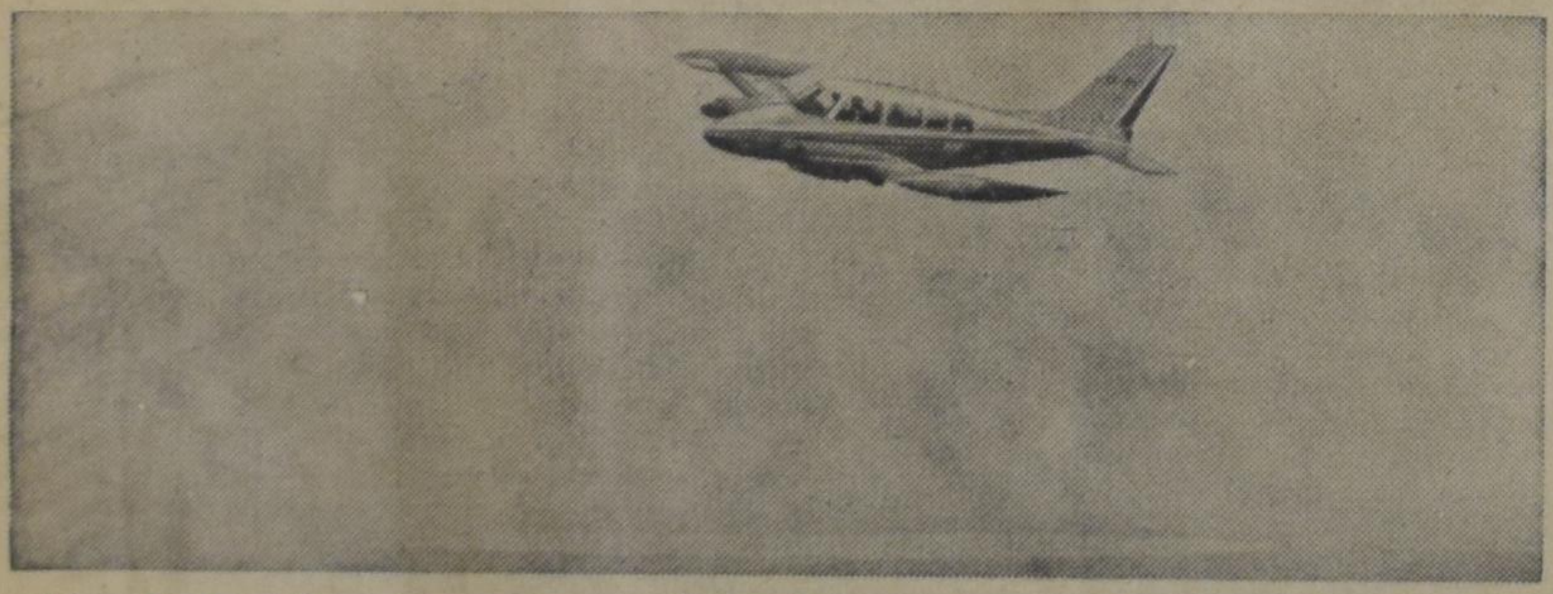

Aircraft at work in a northern part of Canada, above, is owned by Spartan Air Services, Ltd., one of several private companies on contract to Department of Mines and Technical Surveys. First full-scale air photography program was by R.C.A.F. in 1946.

In big photographic laboratory at Rockcliffe airport, a departmental technician makes prints ordered by library for customer. *—photos by Ted Grant, story by John Ough.*

ANARCHICAL STRIKING METHODS

Last February 2nd, 1000 union members of the Oshawa unit of the Toronto Newspaper Guild defied a court injunction which limited picketing at the strike-bound Oshawa Times, to 4 pickets at the front entrance and 3 at each side entrance. The picketing brought sheriff Bain of Ontario County to the scene to read the injunction to the strikers; but before he had finished his message, he was pelted with snowballs and the injunction was snatched from his hand and torn to pieces. This constituted ('open defiance of the law" Attorney-General Arthur Wishart concluded, but as of Saturday, February the 5th (when this article was written), no action had been taken and no charges had been laid against the illegal mass picketing.

We should be thoroughly sympathetic with the fact that the Oshawa workers are earning wages as low as $45.— a week. This is a wage level which is far below subsistence levels, and should be eliminated wherever possible. Yet, at the same time we should be quite grieved at the fact that the same workers openly defied the law, ignored the court injunction, and in fact took the law into their own hands. In so doing they ignored their Biblical duty to obey and respect the law — a duty which we must carry out as long as the laws of the country do not conflict with those of our Creator. But besides ignoring this duty, the Oshawa workers have also set an illegal and immoral example which, unless rectified, could easily influence future attitudes and activities of other unions. This is particularly true if the law does not enforce itself; and as of today, this has been the case. The illegal picket line is continuing its illegal activity, and the law is presently sitting idly on the sidelines. To be sure, the law enforcing officers and the politicians are discussing the matter, but discussions are not constructive unless backed by action. If after three full days of illegal picketing activity, the law is still not being enforced, there is something drastically wrong with the law-enforcing bodies and officers of our country.

The reason, it seems, for this tendency of "caution" among the politicians and the law-enforcing officers of the country lies in part with our representative institutions and in part with the absence (in Canada) of any deep-rooted political or social treasures. We did not have to fight, like the United States did, for our political freedom and our principles of 'rule under the law'; nor did we ever have to fight for our country, but our country (i.e. the leaders) has always given us what the majority has wanted. No wonder then, that the Canadian people tend to revolt when they do not get their way, or when the law obstructs them from using the methods they want. The Oshawa unit of the Toronto Newspaper Guild seems to have taken the attitude that, although everyone is "equal under the law", they are a little more equal than others and are entitled to willfully disobey the injunction.

The issues involved in the Oshawa strike are not merely wage levels and workers benefits, but include the validity of court injunctions — the validity of the law itself. This of course raises the question whether or not the law concerning strikes and court injunctions should be changed — whether court injunctions, limiting certain strikes or denying certain workers the complete 'right' to strike, should be abolished. It need hardly be emphasized that the right to strike can never be legislated; it can only be protected by the law in the form of, say, a Bill of Rights. Yet, even if we agree that we should have a law protecting the right to strike, such a 'right' can not be granted without further limitations.

The right to freedom of speech and the right to liberty, for example, are both guaranteed by the Canadian Bill of Rights, but they are at the same time limited to *responsible* speech and *responsible* use of liberty. The use of speech to encourage public defiance of the law, and the use of liberty to take the law into one's own hands for instance, are both condemned legally or socially. The same can be said for the 'right' to strike. While the right to strike should be granted to unions, it must be limited to those instances where the use of this 'right' is a *responsible* use. This pretty well excludes striking activity in the most important public and social utilities, such as the army, the police, and the civil service. The 11,000 member-union of the Canadian Union of Postal Workers revealed this week that if the proposed bargaining legislation does not give them the right to strike, (legislation which is on the Government's agenda), then the Union will call a strike vote which could lead to another postal strike like the one we had last summer. These strikes are damaging to the country's economy, and should therefore, if at all possible, be avoided and suppressed.

The strike should only be used when all else has failed, and "all else" has not failed until an earnest attempt at negotiation has proved to be unproductive. Whether this has been the case in the Oshawa strike is of course debatable. What is not debatable however, is that the Oshawa strikers have shown a disregard for *responsible* use of their right to strike. And this irresponsibility can only be followed up by the Government's taking of legal action against those strikers by first prosecuting the illegal strikers, and then placing further limitations on their right to strike. But, on the other hand, the government should also raise the minimum wage law, which is undoubtedly inadequate for a family-man making $45.— for a 40-hour week.

If however the government abolishes court injunctions limiting strikes, as one Liberal backbencher suggested in Ottawa last week, then the Oshawa unit of the Toronto Newspaper Guild has won a major battle in making Oshawa the cradle of industrial unionism and possibly the beginning of legal disrespect in Canada.

H. R. Jonker

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

Birth-announcements .. $3.00
Engagement-announcements $3.00
Marriage and anniversaries $4.00
Notifications of death $4.00

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $3.00. Every word more 10¢.
For "letters under number" 50¢ extra.

—

Send your payment together with your ad to:

Christian Courier
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

With great joy and gratitude unto our Covenant God, we announce the birth of our son and brother,

RICHARD PAUL

George and Ada Struyk.
Carolyn.
Adrian.
Ednalene.

Feb. 12, 1966.
R.R. 3, Mount Hope, Ont.

With sadness, we announce the birth and death of our little son on February 8, 1966.

Text: Job 1, verse 21B.

Mr. & Mrs. John Drost.
Niagara Falls, Ontario.

Mr. & Mrs. Kl. Veld wish to announce the engagement of their daughter

JANE
to
PETER VAN DUYVENVOORDE

February 12, 1966.
Welland, Ont., R.R. 3.
Lakeshore R.R. 3,
St. Catharines, Ont.

NOTICE

Anyone wanting to resettle, come to East Palmyra, New York. We have Christian Reformed Church and a Christian School, free bus transportation. Near all types of industry, many job openings both in industry and on farms. If interested write to: Mr. Abram Boerman, 74 Walworth Road, Marion, New York 14505 U.S.A. — Chairman Immigration Committee.

VOORTMANS *Dutch Style* COOKIES

let you see how good they really are

...and they taste just as good as they look

Look for VOORTMANS on the cookie shelf at your favourite food store. They cost no more, but you'll be delighted with their finer quality and "different" taste.

VOORTMANS
Dutch Style Cookies

Buy them at your local food store

CROSS WORD PUZZLE

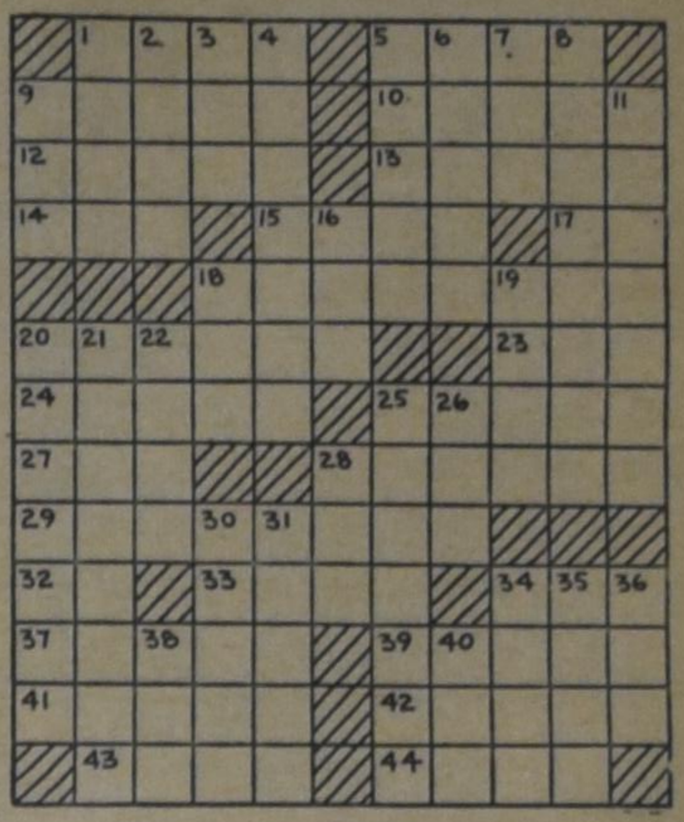

ACROSS

1. Mira, for one
5. Copper
9. South American river
10. Gazelle of Asia
12. Man's name
13. Italian poet
14. Actress Blyth
15. Mine entrance
17. Radium: sym.
18. Barry Goldwater, for one
20. Attire for either sex
23. Women fib about it
24. Rubs
25. Fleshy fruits
27. On thin ——
28. Father or mother
29. Back gates
32. Hesitation syllable
33. Mob violence
34. Exclamation
37. Firm
39. Ruin
41. Teacake
42. Choose
43. German river
44. Grade

DOWN

1. Revolve
2. Change direction
3. Constellation
4. Comments
5. Spanish city
6. Lyric Muse
7. None: dial.
8. Quadrangle
9. Exclamation
11. Thinness
16. Underworld god
18. Unit
19. Back of the neck
20. Thieves
21. Candy, for some
22. Monkeys
25. Cougar or puma
26. Bitter vetch
28. For
30. Threefold
31. Arctic duck
34. Hot air chamber
35. Pawn
36. Calendar abbreviation
38. Deity
40. Wing

SOLUTION
to previous
Cross Word Puzzle

Mr. & Mrs. John Malda of Newcastle, Ont. are happy to announce the marriage of their daughter

HELEN GRACE
to
Mr. GEORGE KLOOS

son of Mr. & Mrs. Andy Kloos, Oshawa, Ont.

Wedding to take place March 5th, 1966 at 3 p.m. in the Rehoboth Christian Reformed Church, Bowmanville, Ont. Rev. J. J. Hoytema officiating.

Support

YOUR CHURCH IN ACTION!

CHRISTIAN REFORMED WORLD RELIEF COMMITTEE
733 Alger St., S.E.
Grand Rapids, Michigan

Niagara Christian Hockey League

STANDINGS

	W	L	T	F	A	Pts.
St. Catharines	9	3	1	67	26	21
Hamilton	8	2	4	52	29	18
Pt. Colborne	7	0	8	45	45	14
Wellandport	4	3	4	35	32	11
Brantford	3	2	5	23	31	8
Grimsby	0	2	10	11	61	2

TOP SCORERS

	G	A	Pts.
John Bergsma	17	19	36
Jerry Teeuwsen	12	16	28
Bill Schilthuis	9	17	26
John Ludwig	18	6	24
Paul Vanwingerden	12	7	19
Frank Buwalda	9	10	19
Henry Huizinga	9	7	16
Mike Fokkens	8	7	15
Cecil Dam	9	4	13
Bill Colyn	5	8	13

Buy from the People who Advertise in this Paper

Servant of Slaves

BY

GRACE IRWIN

(57)

The silence of the people appealed him. They were waiting for speech and once again, when speech was most necessary, he was powerless to command it. Words, phrases, sentences were jumbled in his mind until he feared that whatever he said would be incoherent.

"A great text," he essayed. "I spent long in deciding," he tried again. "The Book of Psalms differs . . ." As when his bursting heart could salvage nothing of the fine speeches he had composed to win Mary, so now words were dried up by the very exuberance of his preparation.

"Mr. Newton," said his friend, Mr. Edwards, encouragingly from the seat he had taken in the front pew, after conducting the earlier part of the service, "do not be distressed. We are waiting with you on the Spirit."

But these well-meant words completed the rout. Till then he had hoped against hope that his confusion was being eraggerated in his own mind. Now it was patent to the congregation, patent that he must be encouraged like a child, he who had fifty people under his direction in Liverpool, and had been master of a ship containing more than two hundred souls. Shame filled him and a desolate indignation.

"I," he muttered, "I . . ." whether or not he said that he was sorry he never knew, nor did the congregation.

They saw him turn and disappear as he groped his way down the stairs. Mr. Edwards, not a little shaken and disappointed, for he had issued the invitation, rose, and giving out Dr. Watts's hymn: "Am I a soldier of the Cross?" exhorted the people briefly on the words before asking them to sing it. Meanwhile John had taken himself out through the door at the foot of the pupit and was walking almost blindly towards his sister's house.

"Of course you will preach again," said Mary soothingly. He had tried all the way home to devise some means of concealing the devastating fiasco which, he was afraid, would distress her unduly in her weakened state. But even if an explanation which did not violate the truth had been possible, he could not hide his feelings from her. "You have preached — or at least expounded the Scriptures — wonderfully time and again to almost as many."

"How do I know that the same thing will not occur next time? Perhaps I am wrong in thinking that the Lord has called me into His service. Who am I to be so honoured?"

"You are the best and the cleverest man I know. And a great many people think as highly — well not quite as highly — of you as I do," she answered stoutly. Then an irrepressible twinkle came into the gray eyes as she looked at him sitting at her bedside. "Do I not remember an occasion when all that you could manage of an eloquent speech was: 'If I write you a letter, will you read it?' words that I don't think you intended at all. Yet I've heard you say that your mouth has been somewhat opened since."

John laughed, and kissed her until he remembered her headache. Then he sat with his big hand on her broad white brow and spoke soberly.

"There was a 'need-be' for this, I don't doubt. Mr. Self needed his comb cut. O my Dearest, your husband is a poor creature — yes, Precious, he is! — vacillating between utter humility at what I was, and pride at the state to which God has raised me. And, may He forgive me, in the pride when friends praise me, I tend to forget that it is all grace. Today has taught me that I cannot of myself even exercise His gift. If I ever preach again my dependency must be utterly on Him."

* * *

"Remember that the progress of faith to assurance is gradual. Expect it not suddenly; but wait upon the Lord for it in the ways of His appointment. As it depends upon the manifestation of the Holy Spirit, let this engage you to constancy and earnestness in prayer; and as it arises from a knowledge of Jesus, be assiduous in searching the Scriptures which testify of Him. If you persevere in this path, you will be helped forward by the experience of every day; and every dispensation of Providence as well as every exercise and frame of mind you pass through will be sanctified, to give you an increasing conviction that you are nothing, and that Jesus is All in all.

"As you cannot see or maintain a sight of your interest in the covenant, but by the light of the Spirit, beware of grieving Him. If you indulge a careless, trifling disposition, or venture upon known sin, you will find dark clouds raised between the Sun of Righteousness and your souls. Assurance is not so invariable, but that it may be affected, weakened, and perhaps for a season quite suspended, by unfaithfulness and backsliding. If you have a persuasion of your interest in the love of God that remains always the same, though prayer is restrained, the ordinances slighted, and watchfulness intermitted, take heed lest this, instead of assurance, should be vain confidence and presumption. The hope that maketh not ashamed, endears every precept and ordinance to the soul, weans the affections from low and trivial pursuits and strengthens the exercise of every gracious principle.

"As it is thus possible and desirable for a believer to 'know that he is of God' so a concern for many here present will not suffer me to close without desiring you to consider if you have not cause to conclude that you are not of God. 'Whosoever doeth not righteousness is not of God.' 'If any man have not the Spirit of Christ, he is none of his.' If your love and dependence are not fixed on the Lord Jesus Christ, if your tempers and practice are not governed by his commands, you are not of God. Whom then do you belong to? The whole world is divided between two masters, and ranged under opposite banners. A neutrality is impossible. If you are not of God, you belong at present to Satan. You are his captive; he leads you blindfold; he mediates your destruction when you shall have worn out your lives in his miserable service. And will you continue fond of your bondage and follow him like an ox to the slaughter? There is a redemption price paid, there is an arm of power revealed in favour of such helpless perishing specimens. Jesus whom we preach is able to take the prey out of the hand of the mighty. O may he incline you to believe and be saved. If you reject Him you seal yourself to an aggravated condemnation. 'But if you hear his voice and call upon his name, he is able,' as I can well testify, 'to save to the uttermost'."

John, looking from the pulpit over the crowded Olney church, felt the warmth which rose to meet him from his people and from the strangers who came in increasing numbers to swell his auditory. Three years before when, after the disheartening rebuffs and six-year delay in attaining his ordination, he had unexpectedly been appointed in the curacy of Olney, the church had been comfortably attended for Morning Prayer at least. Within a year the attendance had so taxed the capacious fourteenth-century building that his patron, Lord Dartmouth, had added a gallery down one side of the nave; now two thousand often crowded in to hear him. His success mystified John, for he never considered himself a pulpit orator, though he had progressed far from that wretched day in Leeds — he still dreamed of it and of the ensuing week, when he was sure if two people were chatting on the street that they were discussing his failure — or for that matter his next attempt two years later when he had taken his book into the pulpit and, being near-sighted, had kept his head down and droned steadily on to the uninspiring close. He had learned to prepare carefully when possible, but to speak "warm from his heart" and if, as on occasion he found it necessary, he caught at a text as he went up into the pulpit, the Lord had never failed to supply his need.

He pronounced the benediction and made his way down the aisle. The figure under cassock and gown, a gift from Martin Madan, the famous London preacher, was a trifle heavier at forty-three; the business of his week, and frequent riding and walking, kept it vigorous. His eyes met Mary's as he passed, with the joyfully communicated sense of rightness that never failed him. His passing had been too swift to catch more than a glimpse of their new house guests but Mr. Cowper had sat throughout the sermon in rapt attention. How many would accept the invitation to dinner at the house, extended to all who walked six miles or more to the service? Mary managed wonderfully with Phoebe and Martha but the incessant round of company taxed her strength and he wondered if he would be justified, when they moved into the rebuilt rectory, in getting another maid or even two. Mr. Thorton would not object. How amazingly God had provided when he had ceased worrying about money and employing questionable means to increase his store. He could not have done otherwise than acquiesce in Moses Browne's wish to retain twenty pounds along with the title of vicar of Olney; but how would he have managed on thirty pounds a year? Yell, the Lord's answer was the rich London merchant and philanthropist, John Thornton. "Not many rich are called," he quoted silently, but some certainly were, and of those, his friends Lord Dartmouth and John Thornton were not least.

The congregation, moving through the north porch, filed past, scarcely any willing to miss his greeting. The few who did — he must remember to pray more earnestly for them! — were well-to-do farmers and merchants who resented many things about their parson: his plain speaking on worldliness, his methodistical preaching, by which they meant a personal application of the gospel with no respect of persons, his prayers that the Lord would "disappoint those who make a real scarcity, disappoint those who grind the faces of the poor." These were equally uneasy, having long been the important members of the congregation, that their minister attracted strangers of evident learning and position; and that he was so unimpressed by respectability that he spent no time in social visiting at their houses but went in and out — praying and singing hymns forsooth; — the miserable cottages of the lace-makers. He was above himself, that was all; this book of his — more than one, they were told, but the strange story of his life — its success had gone to his head.

(To be continued.)